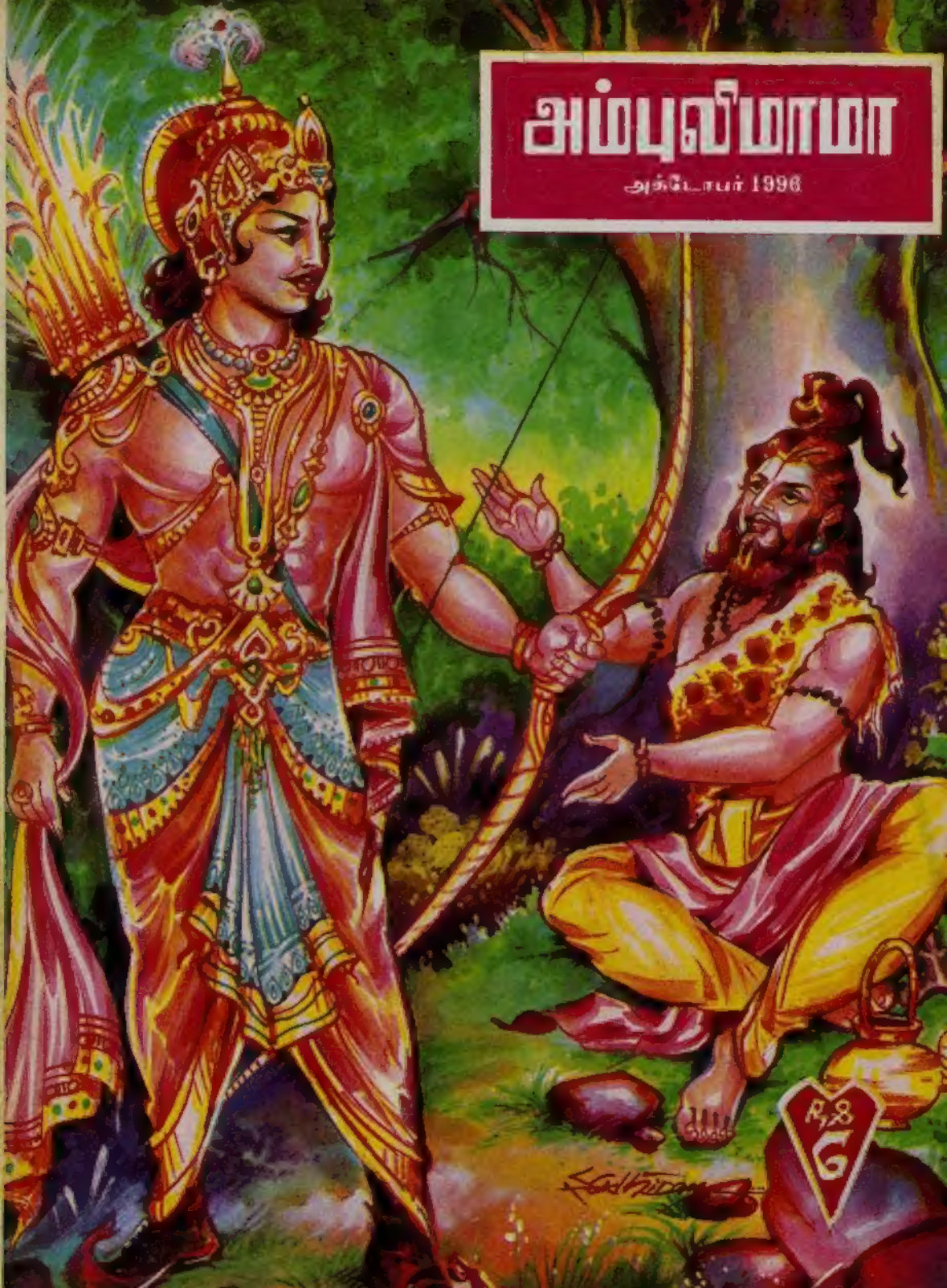

அம்புலிமாமா

அக்டோபர் 1996

CHANDAMAMA

It unfolds the glory of India—both past and present—through stories, month after month.

Spread over 64 pages teeming with colourful illustrations, the magazine presents an exciting selection of tales from mythology, legends, historical episodes, glimpses of great lives, creative stories of today and knowledge that matters.

In 11 languages and in Sanskrit too.

Address your subscription enquiries to:
DOLTON AGENCIES 188 N.S.K. ROAD MADRAS-600 026

இப்பொழுது விற்பனையாகிறது!

மாங்கை

அக்டோபர் 1996

நவராத்திரி சிறப்பிதழ்

❀ பத்ரி நாத்துக்கு பக்தி யாத்திரை	—சரஸ்வதி சுந்தரராஜன்
❀ மறப்போம் மன்னிப்போம்	—சுவாதி அமர்நாத்
❀ சத்ய சாயிபாபாவின் அற்புதங்கள்	—சாந்தி ராமமூர்த்தி
❀ காஞ்சி காமாட்சி	—வசந்தி சுந்தரராஜன்
❀ கலாச்சார குழப்பங்கள்	—பார்கவி
❀ ரசங்கள் பலவிதம்	—பாக்யலட்சுமி
❀ நலம் தரும் நவராத்திரி	—கீதா தெய்வசிகாமணி

விலை ரூ. 9/-

மற்றும் பல கதைகள் கட்டுரைகள்

மாங்கை நவம்பர் '96 இதழ்

தீபாவளி சிறப்பிதழாக மலர்கிறது

படித்துப் பாதுகாக்கும் கதை, கவிதை, கட்டுரைகளுடன் எண்ணம் நிறையும்
வண்ணப் பக்கங்களுடன் மலரும் தீபாவளிச் சிறப்பிதழின் விலை ரூ 15/-

உங்கள் பிரதிகளுக்கு முந்துங்கள்.

ஹாய், குழந்தைகளே! ஸச்சின்

மற்றும் உங்கள் பிரியமான

கிரிக்கெட் வீரர்கள் ரஸ்னா

ஸ்பிரெட் மேக்கருடன்

World Cup-96 Achievers Collection

FREE

Cricketer Card In Every Pack

Each pack of Rasna Spread Maker has an all fact packed Cricketer card. There are 25 of them for you to collect!

கிரிக்கெட் விளையாடும் குழந்தைகளே!

நீங்கள் விரும்பும் ரஸ்னா ஸ்பிரெட் மேக்கர் பேக்கைத் திறந்ததும் பரவசம்

ஆரம்பமாகிறது. உங்கள் அம்மா இந்த கவையிக்க ஸ்பிரெட் மேக்கரால் உங்களுக்குக் தயாரிக்கப்போகும் கவையான பண்டங்களைப் பற்றி நாங்கள்

பேசவில்லை. நீங்கள் விரும்பும் ஒவ்வொரு ரஸ்னா ஸ்பிரெட்

மேக்கரிலும் ஒரு மளங்கவரும் கிரிக்கெட் வீரர் காட்டு உங்களுக்கே உள்ளது. அதுவும் இல்லாமல்!

இப்போது கவையிக்க ரஸ்னா ஸ்பிரெட் மேக்கரை ஸான்ட்விச், சப்பாத்தி அல்லது பூரிபுடன் சேர்த்து மகிழ இன்னொரு காரணம்.

இச்சலுகை இல்லாமலும் பேக்குகள் கிடைக்கின்றன.

- கவையானது
- சிக்களமாள்ளது
- எளிதில் தயாரிக்கக் கூடியது

முத்துங்கள் குழந்தைகளே!
சலுகை டிசம்பர் 31, 1996
வரையே.

The Rasna Spread Maker Cricket Bonanza

5 கூப்பன்களை
25 சென்ட்
கோஸ்ட் 99
பெட்.

10 கூப்பன்களுக்காக
ஒரு பரவசமூட்டும்
கிரிக்கெட் கேம்*

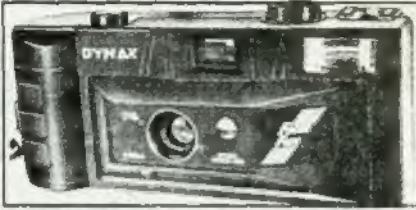
RASNA
SPREAD MAKER
CRICKET GAME

SEND
5 coupons for a set of 25 Cricketer Cards
10 coupons for an exciting Cricket Game

*ரஸ்னா ஸ்பிரெட் மேக்கர்
பேக்குகளிலிருந்து கிரிக்கெட்
கூப்பன்களைக் கத்தரித்து த.பெ.எண் :
4225, அலமதபாத்-360009 என்ற
முகவரிக்கு அனுப்பங்கள்.

Dynox Super Camera

பளாக் அண்டு ஒயிட் மற்றும் கலர் புகைப்படங்கள் எடுக்க பயன்படுத்தப்படும் கேமரா இது. இந்த கேமராவுக்கான பிளாஷும் கிடைக்கும்.

மாதம் ரூபாய் 5000/-க்கும் மேல் இந்த கேமரா மூலம் நீங்கள் சம்பாதிக்க முடியும்.

டைனாக்ஸ் சூப்பர் கேமராவை ரூபாய் 450/- மற்றும் போஸ்டல் செலவுடன் நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம். 'சி' மார்க்கெட்டில் இந்த கேமரா வின் விலை ரூபாய் 750/-

நீங்கள்

திருப்தியடையவில்லை

எனில் பணம் திருப்பித்

தர உத்தரவாதம்

உண்டு.

முகவரி :

VIVEK TRADERS (DP)
Maira Barith (Gaya)

முதன் முதலாக பரீட்சித்து பார்ப்பதற்கான திட்டம்

வேள்ளை புள்ளி

50 வருடங்களாக தொடர்ந்த பரீட்சை யினால், வேள்ளைத்தழும்புக்கான சிகிச்சை யில் வெற்றி கிடைத்துள்ளது. இது எவ்வளவு சக்திவாய்ந்தது என்றால் சிகிச்சையை ஆரம் பித்த உடனேயே, 36 மணி நேரத்தில் தழும் பின்றிற்றம்மாறத் தொடங்கி, கூடிய சீக்கிரத்தில் தழும்பு உண்டாவதற்கான காரணங்களை அறிந்து, தோலின் நிறத்தோடு நிரந்தரமாக சேர்ந்து விடுகிறது. இப்போது விளம்பரத்திற் காக, நீங்கள் முதன்முதலாக பரீட்சித்து பார்ப்ப தற்காக 7 நாட்களுக்கான மருந்து இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் நீங்கள் பரீட்சித்து பார்த்து குணத்தை அறியலாம். திருப்தி ஏற்பட்டால் மட்டுமே சிகிச்சையை தொடரலாம். அதனால் மனம் தளர்ந்த வியாதில்தரும், வேறு சிகிச்சை பெறும் வியாதில்தரும் இந்த திட்டத்தின் பலனை அடைவோம், வியாதில்தரினவயது, வியாதி பாதிக்கப்பட்ட இடம், வியாதி எவ்வளவு நாட்களாக உள்ளது என்பனவற்றையும் கண்டிப்பாக எழுதி அனுப்பவும்.

முடி உதிர்தல்/ நரைத்தலுக்கு சிகிச்சை

தலைமுடி உதிர்வதற்கோ தலைமுடி நரைத் தலுக்கோ கவலைப்பட வேண்டாம். பழைய ஆயுர்வேத புத்தகத்தில் எழுதப்பட்ட மிகச் சிறந்த கூட்டு முறைப்படி ஆராய்ச்சி செய்யப் பட்ட மருந்து கவலை உபயோகிப்பதால் தலைமுடி உதிர்தல் அவ்வது நரைத்தல் முதலியவை முடியின் வேர்களில் தடை செய்யப்படுகிறது. இந்த பகுதியில் புதிய முடி வளர்ந்து நரைத்த முடி கருமை நிறமாக மாறு கிறது. அது உங்கள் முளையை குளிர்ச்சியாக வும் நினைவு சக்தியைப் கூர்மையாகவும் ஆக்குகிறது. ஆண்களும் பெண்களும் முடி யின் வியாதி, எவ்வளவு நாட்கள் உள்ளது என்பதை விவரமாக எழுதவும். சிகிச்சை முறை மற்றும் ஆலோசனைக்கு எழுதுங்கள். சிகிச்சை விலை ரூ.100/- மட்டும்.

SHYAM AYURVED BHAVAN

(SB-3) P.O. Katrisarai (Gaya) - 805 105
Ph. 06112 - 74311

அம்புலிமாமா

திறவுனர்: 'சக்கரபாணி'

திரவாக ஆசிரியர்: நாகிரெட்டி

மாணவர் தேர்தல்களில் அரசியல்

முன்பெல்லாம் ஒரு பள்ளியில் உயர் வகுப்பில் நன்கு படித்து முதலாவதாக வரும் மாணவனைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியரும், வகுப்பில் நன்கு படித்து முதலாவதாக வரும் மாணவனை வகுப்புத் தலைவனாக அந்த வகுப்பின் ஆசிரியரும் நியமித்து வந்தார்கள். இதனால் அப்பதவிகளைப் பெறப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு படித்தனர்.

அப்போதெல்லாம் ஒரு பள்ளியின் மொத்த மாணவர்கள் மிகக் குறைவு. அதனால் இந்த நியமனங்கள் எளிதாக நடைபெற்றன. ஆனால் இப்போதோ ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் 3000க்கும் மேலாக மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் சங்கங்களை அமைத்து அரசியல் கட்சிகளின் அடிப்படையில் தேர்தல்கள் நடத்தித் தம் தலைவரையும் செயலாளரையும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இதனால் அரசியல்வாதிகளின் குறுக்கீடுகள் அதிகமாகி மாணவர்களின் படிப்பு கெட்டு வருகிறது.

இப்போது பெற்றோர்கள் மாணவ சங்கங்களில் அரசியல் இருக்கக் கூடாதெனக் கூற ஆரம்பித்து விட்டனர். ஆம் பள்ளிகள் படிக்கும் இடமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அரசியல் போர்க்களமாக மாறி விடக் கூடாதுதான்.

மதிமுகம்: 99 அக்டோபர் 1996 புள்ளகை: 4

தனிப்பிரதி: ரூ.6.00 வருட சந்தா: ரூ.72.00

வேண்டும்! வேண்டும்! ரஸ்னா டிரிங்க்மேன்

Mudra EAMR 9524 Tam

வேண்டும் வேண்டும் துவர்த்தி வேண்டும்
வேண்டும் வேண்டும் குடிக்க குளித்தி எப்போதும் வேண்டும்
வேண்டும் வேண்டும் டிரிங்க்மேன் வேண்டும்
வேண்டும் வேண்டும் டிரிங்க்மேன் மட்டுமே
வேண்டும் வேண்டும் டிரிங்க்மேன் எல்லா
வேண்டும் வேண்டும் விடுதலை வேண்டும்

உதவித்தார்கள்! ஒரு ரஸ்னா

டிரிங்க்மேன் வாட்டர் பாட்டில் இலவசமாகப்

பீடபாசம், ஒன்று 32 பேருக்கு * உலகம் வாழ்க்கை

டிரிங்க் காஞ்சென்ட்ரேட் வாங்கும்போது

குளித்தியும் ஒன்று

குடிக்கலாம் எங்கெங்கும்.

எந்த நேரத்திலும்.

உடனே உங்கள்

அருகிலுள்ள வணிக அலுவலகம்.

துடிப்பான தலைமுறைப்பள்ளி இலவசமாகப்

* விநியோக வாட்டர் பாட்டில் பேருக்குள்ளே
மட்டும் இல்லாத உரித்தான இலவசமாக
இலவசமான பேருக்குள்ளே இலவசமாக

செய்திகளும் தகவல்களும்

இரண்டாவது முறையாக எல்ட்சின் அதிபர்!

போரிஸ் எல்ட்சின் ஆகஸ்ட் 9ல் இரண்டாவது முறையாக ரஷ்ய அதிபராக பதவிப் பிரமாணம் செய்தார். மாஸ்கோவில் க்ரெம்லின் காங்கிரஸ் மாளிகையில் 5000 பேர்களுக்கு முன் எளிய முறையில் இந்தப் பதவி ஏற்பு நிகழ்ச்சி பதினைந்தே நிமிடங்களில் நடந்து முடிந்தது. இதற்குக் காரணம் அப்போது எல்ட்சினின் உடல் நிலை சரியாக இல்லாதது தான். ஜூலையில் நடந்த தேர்தலில் எல்ட்சின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. உடனே அவர் மருத்துவமனைக்குப் போய் 15 நாட்கள் தங்கி ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு ஆகஸ்ட் 6ல் தம் அலுவலகத்திற்கு வந்தார். பிறகு ஆகஸ்ட் 9ல் அவர் பொறுப்பேற்றார்.

ஜூன் 16ல் நடந்த தேர்தலில் எல்ட்சினுக்கோ அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வேட்பாளர் கென்னடி ஜிக்னோவுக்கோ போதிய பெரும்பான்மை வாக்குகள் திடைக்கவில்லை. தேர்தலில் எல்ட்சின் வெற்றி பெற முடியாது என்றே கருதப்பட்டது. அவரது உடல் நலக்குறைவு, பெட்ரேஷினின் சேசன்யா கலகம்,

அதை வெற்றிகரமாக அடக்கிய முறை, இப்போரால் ஏற்பட்ட நாட்டின் பொருளாதாரச்சீர்குலைவு என்ற அம்சங்கள் அவரது வெற்றியைப் பாதிப்பனவாக இருந்தன.

ஜனவரியில் நடந்த நாடாளுமன்றக் கீழ்சபைத் தேர்தலில் சபாநாயகர் பதவிக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வேட்பாளர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1991ல் சிதைவுற்ற சோவியத் யூனியனில் மீண்டும் தலைதூக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்த அரிய வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயன்றது. தான் ஆட்சிக்கு வந்தால் பழையபடி சோவியத் யூனியனை ஒன்று சேர்த்துக் காட்டுவதாக

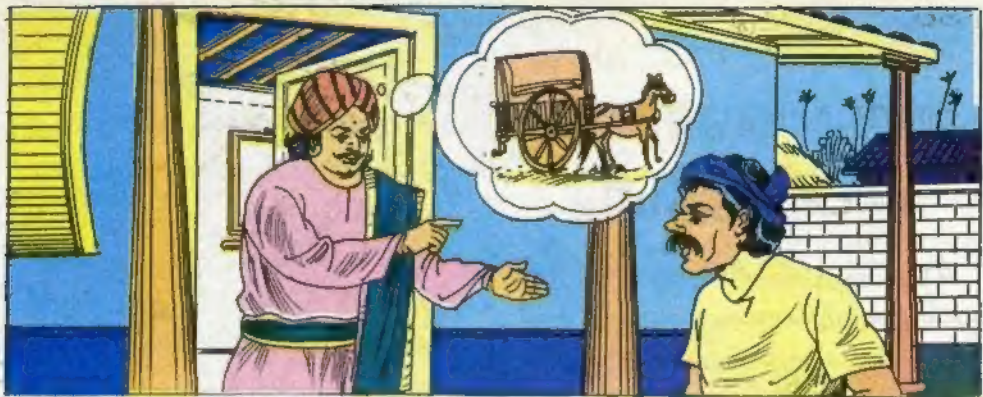
கம்யூனிஸ்ட் வேட்பாளர் ஜக்னோவ் பிரசாரம் செய்தார். முன்னாள் அதிபர் கோர்ப்சேவ் ஜனநாயக முறை வேண்டுமெனக் கூறி அதிபர் தேர்தலில் போட்டியிட்டார்.

தேர்தலுக்கு முன் ஜூனில் நடந்த வாக்குக் கணிப்பில் எல்ட்சினுக்கு

35 சத வாக்குகளும் ஜக்னோவுக்கு 24 சத வாக்குகளும் கிடைத்தன. இதனால் மீண்டும் எல்ட்சினே ரஷ்ய அதிபராவார் என்பது உறுதியாகி விட்டது.

அதிபர் தேர்தலுக்காக மறுமுறை நடந்த தேர்தலில் எல்ட்சின் தேர்தல் விதிகளின் படி போதிய அதிகப் படியான வாக்குகளால் அவர் இரண்டாவது முறையாக ரஷ்ய அதிபராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

பதிலுக்கு பதில்!

கள்ளிப்பட்டியில் பெரும் பண்டிதர் காசிநாதர். ஒருமுறை அவருக்குத் தம் ஊருக்குச் சமீபத்திலுள்ள நகரமான திருப்பூருக்குப் போக வேண்டிய தாயிற்று. அவரது ஊரிலிருந்து திருப்பூருக்கு காட்டுப் பாதையில் நடந்தே போய்விடலாம். வண்டியில் போவது சுற்று வழி. அவரால் அவ்வளவு தூரம் நடக்க முடியாததால் அவ்வூரில் வாடகைக்குக் குதிரை வண்டி ஒட்டும் குப்பனிடம் முன் கூட்டியே ஓரிடம் வண்டியில் தனக்கு வைத்திருக்கும் படிச் சொல்லி அனுப்பியிருந்தார்.

குப்பனின் குதிரை வண்டியில் ஐந்து பேர் உட்கார்ந்து செல்ல முடியும். அவன் நகருக்குப் போக நான்கோ அல்லது ஐந்து பேர்களோ சேர்ந்தால் தான் வண்டியை ஒட்டிச் செல்வான் காசிநாதர் சொல்லி அனுப்பிய போது அவனுக்கு மூன்று பயணிகள் கிடைத்து விட்டதால் பண்டிதரோடு நான்கு பயணிகள் அன்று கிடைத்து

விட்டார்கள் என்று மகிழ்ந்து மூன்று பயணிகளை ஏற்றிக் கொண்டு காசிநாதரின் வீட்டிற்கு வந்தான்.

காசிநாதரும் தம் சிறு பெட்டியுடனும் தண்ணீர்க் கூஜாவுடனும் தயாராக நின்று கொண்டிருந்தார். குப்பனின் வண்டி தம் வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றதும் அவர்தன் பெட்டியை வண்டியின் அடிப்பகுதியில் புல்லைக் கக் கட்டப்பட்டிருக்கும் வலைக்குள் போட்டு விட்டுக் கூஜாவுடன் வண்டிக்குள் ஏறி உட்கார்ந்தார். வண்டியில் இருந்த மூவரையும் பண்டிதர் அறிந்தவரே, முன்பக்கம் கந்தசாமியும், துரைசாமியும் உட்கார்ந்திருந்தனர். அவர்களை அடுத்து பரமசிவம் ஒரு பெட்டியை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான்.

பண்டிதர் வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்ததும் குப்பன் வண்டியை ஒட்டலானான். தமக்கு உட்கார வசதியாக இருக்க அவர் தம் காலை நீட்டினார்.

அது பரமசிவம் வைத்திருந்த பெட்டியில் பட்டது அதை அவர்தன்காலால் இன்னும் சற்று தள்ளி விட்டு நன்றாக உட்கார்ந்தார்.

அப்போது பரமசிவம் அவரிடம் "பண்டிதரே! பெட்டியில்கடவுள்விக் கிரகம் இருக்கிறது. அதனால் பெட்டியை உதைக்காமல்காலை மடக்குங்கள்" என்றான். பண்டிதரும் அப்பெட்டியைத் தொட்டு கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டு தம்கால்களையும் மடக்கிக் கொண்டார். ஆனால் அப்படியே வெகுநேரம் அவரால் உட்கார்க்க நக்க முடியவில்லை.

அதனால் அவர் பரமசிவத்திடம் "ஐயா, உங்கள் பெட்டியைக் கொஞ்சம் உட்புறமாக நகர்த்திக் கொள்ளுங்கள். அப்போது நானும் உங்களைப் போலக் கால்களை நீட்டிக் கொள்வேன். இப்போதுள்ள சிரமம் அப்போது இராது" என்றார். ஆனால் பரமசிவம் பெட்டியை மேலும் கொஞ்சம்

பண்டிதரின் பக்கமாகவே நகர்த்தி 'இது என்பக்கத்திலேயேதான் இருக்க வேண்டும். இதில் எனக்கு வேண்டிய சில முக்கியமான சாமான்கள் இருக்கின்றன. அதனால் இதை என் பக்கத்திலேயேகான் வைத்துக் கொண்டே இருப்பேன். இங்கிருந்து இதை நகர்த்தக் கூடாது" என்றான்.

பண்டிதர் அப்போது அதன் மீது தன் கைகளை ஊன்றிக் கொண்டார். அப்போது பரமசிவம் "ஐயா! பெட்டி மீது கையை வைத்து அழுத்துகிறீர்கள்! இது உங்கள் கண்ணாடி சாமான்கள் இருக்கின்றன. அவை நொறுங்கி விடுமே! அதனால் கையை எடுங்கள்" என்றான். பண்டிதரோ "இது ஓலைப் பெட்டியல்லவே. நல்ல இரும்புத் தகடாலான பெட்டி. அதனால் உள்ளே உள்ள கண்ணாடிச் சாமான்கள் என் கையை ஊன்றுவதால் உடைந்து ஒன்றும் போகாது" என்றார்.

பரமசிவமோ "கண்ணாடி சாமான்

ருந்தால் இப்படிச் காலை நீட்டவும் கைகளை அவர் மீது ஊன்றவும். உங்களால் முடியுமா? முடியாதே. அதனால் வாயை மூடிச் கொண்டு பேசாமல் வாருங்கள்” என்றான்.

பண்டிதரும் “இப்போது தான் பயணிஇல்லையே. மேலும் வண்டிக்குள் சாமானைப் போட்டால் பயணிகள் உட்கார இடம் வேண்டாமா? பெட்டி சிறியது தானே. எடுத்து மடியில் வைத்துக்கொள்ளலாமே” என்று சொல்லிப் பார்த்தார். பரமசிவமோ அதைக் கேளாதவன் போல இருந்து விட்டான்.

பரமசிவத்திடம் எப்படி எடுத்துக் கூறினாலும் அவன் பிடிவாதமாகத் தான் செய்ததே சரி என முரண்டு பிடிப்பான் எனப் பண்டிதர்தெரிந்து கொண்டு அப்போதைக்குப் பேசாமல் இருந்தார்.

வண்டி சற்று தூரம் போனதும் பரமசிவம் ஒரு சுருட்டை எடுத்துக் கொண்டான். அவனிடம் தீப்பெட்டி இல்லாததால் வண்டியிலுள்ள எல்லோரிடமும் கேட்டுப் பார்த்தான். யாரிடத்திலும் தீப்பெட்டி இருக்கவில்லை. அவன் என்ன செய்வதெனத் தெரியாமல்திகைத்தான். இதே சமயம் பண்டிதருக்கு தாகம் எடுத்தது. கூஜா விலுள்ள தண்ணீரைக் குடிக்கும் போது அதிலுள்ள நீர் வண்டியில் ஆட்டத்தில் ததும்பி மற்றவர்கள் மீது விழும் என நினைத்துப் பண்டிதர் குப்பனிடம் “குப்பா! வண்டியைக் கொஞ்சம் நிறுத்து. நான் தண்ணீர் குடிக்க வேண்டும்” என்றார்.

பரமசிவமோ “வண்டியை நிறுத்தாதே. நான் அவசரமாகத் திருப்பூருக்குப் போயாக வேண்டும். இவர்

களைப் பெட்டியில் மேலாக வைத்திருக்கிறேன் அதனால் நீங்கள் லேசாகப் பெட்டி மீது கையை ஊன்றினாலும் கண்ணாடி சாமான்கள் நொறுங்கிவிடும். ஒருவர் தன்னுடன் பயணம் செய்பவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டான். பண்டிதரும் “அதையே தான் நானும் சொல்கிறேன். நீங்கள் இந்தப் பெட்டியைக் குறுக்கே வைத்து என்னைச் சிரமப் படுத்துகிறீர்களே. இது சரியா?” என்று கேட்டார்.

பரமசிவமும் “பெட்டியில் கடவுள் விக்கிரகமும் கண்ணாடி சாமான்களும் இருப்பதால்தான் இதனை பத்திரமாக என் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தப் பெட்டிக்குப் பதிலாக ஒரு பயணி உட்கார்ந்தி

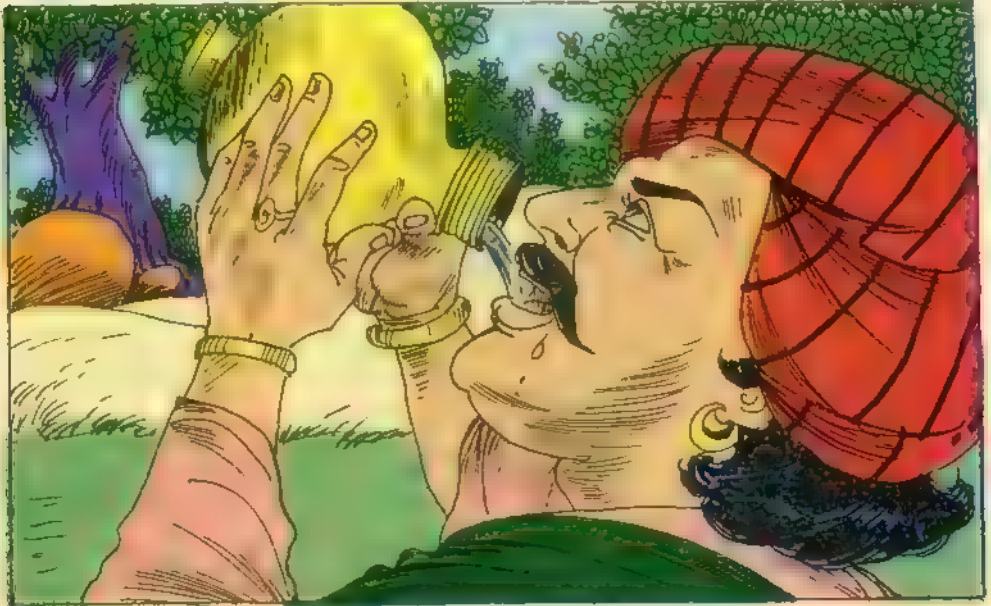
தண்ணீர் இப்போது குடிக்காவிட்டால் இவர் உயிர் ஒன்றும் போய் விடாது. நானே சுருட்டைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு அதைப் பற்ற வைக்க முடியாமல் தவிக்கிறேன். அது போல் இவரும் தன் தாகத்தை அடக்கிக் கொள்ளட்டும்" என்றான்.

பண்டிதர்தன்கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு சண்டித்தனம் புரியும் பரமசிவத்திற்குப் பாடம் புகட்ட நினைத்தார். அப்போது வழியில் சற்று தூரத்தில் ஒருவன் நின்று கொண்டு சுருட்டுப்பிடிப்பதை அவர்பார்த்தார். உடனே பரமசிவத்திடம் அவர் "அதோபாருங்கள் ஒருவர்குருட்டுப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார். வண்டியை நிறுத்தச் சொல்லலாமா? நீங்கள் அவன் சுருட்டைக் கொண்டு உங்கள் சுருட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொள்ளலாம்" என்றார். பரமசிவமும் மகிழ்ந்து போய் "நான் போய்குருட்டைப் பற்றவைத்துக் கொண்டு வருகிறேன். குப்பா

வண்டியை நிறுத்து. பண்டிதரே! நீங்கள் வேண்டுமானால் இறங்கித் தண்ணீர் குடியுங்கள். எனக்கு எந்த ஆட்சேபணையும் இல்லை" என்றான்.

பரமசிவம் கேட்டுக் கொண்டபடி குப்பன்வண்டியை நிறுத்தவே. அவன் சுருட்டுப்பிடிக்கும் மனிதனை நோக்கி நடந்தான். பண்டிதர் கீழே இறங்கித் தன் கூஜாவிலிருந்த தண்ணீரைக் குடித்து தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டார். ஆனால் பாதையில் நின்றவன் பண்டிதரைக்கண்டு தன்கையிலிருந்த சுருட்டைத் தூர எறிந்து விட்டு மிகவும் பணிவுடன் அவர் முன் வந்து "ஐயாவணக்கம்" என்றான்.

பண்டிதரும் "அட்டா! சுருட்டை எறிந்து விட்டாயே. இவர் தன் சுருட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொள்ளத்தானே உன்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்" எனவே அவனும் "அப்படியா? நான் எறிந்த சுருட்டுத்துண்டு இங்கே தான் எங்காவது கிடக்கும். அணைந்து

தும் போய் ராது இவர் தேடி எடுத்துக் கொள்ளலாம்" என்றான்.

பாமசிவமோ "வேண்டாம். வழியில் கிடக்கும் துண்டு சுருட்டை நான் பொறுக்க மாட்டேன்" என்று கூறி வண்டிக்குள் ஏறிக் கொண்டான். பண்டிதரும் வண்டியில் ஏறி உட்கார வண்டி நகர்ந்தது. பண்டிதரும் "உங்களால் சுருட்டுக் குடிக்க முடியாது போனாலும் உங்கள் தயவில் என் தாகம்தணிந்தது" என்றார். பாமசிவத் திற்கு இது எரிச்சலைத்தான் மூட்டியது.

சற்று தூரம் போனதும் ஒரு கூட்டம் வந்தது. அதில் நடுவில் நத்தவன் ஒரு தட்டில் நெருப்பை எடுத்தக் கொண்டு போய்க் கொண்டி நத்தான். பண்டிதர் பாமசிவத்திடம் அதனைக்காட்டி "நீ குப்பனை வண்டியை நிறுத்தச் சொல்லிக் கேழே இறங்கிப் போய் உன் சுருட்

டைப் பற்ற வைத்துக் கொள்ளலாம்" என்றார். பாமசிவமும் குப்பனிடம் "குப்பா! வண்டியை நிறுத்து. நான் கீழே இறங்கிச் சுருட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு வருகிறேன்" என்றான். குப்பனும் வண்டியை நிறுத்தவே பாமசிவமும் இறங்கிப் போய் அக்கூட்டத்தினரிடம் தன் சுருட்டைப் பற்ற வைக்க நெருப்பு கேட்டான்.

அவர்களோ "இது மாரியம்மன் கோவில்தீமிதி நெருப்பு. சுருட்டைப் பற்ற வைப்பதற்கெல்லாம் இதைக் கொடுக்க மாட்டோம்" என்று கூறி அவனை அனுப்பி விட்டார்கள். பாமசிவமும் முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு வந்து வண்டியில் ஏறிக் கொள்ள வண்டியும் நகர்ந்தது.

கொஞ்ச தூரம் போனதும் இன்னொரு கூட்டம் நெருப்புச் சட்டியுடன் வரவே பண்டிதர் அதைப் பாமசிவத்திற்குக் காட்டினார். அவனும் குப்பனை வண்டியை நிறுத்தத் சொல்லி இறங்கிப் போனான். இரண்டொரு நிமிஷத்தில் திரும்பி வந்து "அது சுருட்டை காட்டிற்குப் போகும் நெருப்பாம். அவர்களும் சுருட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொள்ள என்னை அனுமதிக்கவில்லை" என்று கூறியவாறே பாமசிவம் வண்டியில் ஏறிக் கொண்டான்.

கொஞ்ச தூரம் போனதும் ஒருவன் நெருப்பு மூட்டி எதையோ வாட்டிக் கொண்டி நத்தான். பாமசிவம் அதைக் கண்டு மகிழ்ந்து போனான். பண்டிதரும் அவனிடம் "உனக்கு அங்கே நெருப்பு கிடைக்கும். வேண்டுமானால் வண்டியை நிறுத்தி அங்கே போய்ப்பார். அதிர்ஷ்டம் இந்நதால் உன்பாடு யோகம்தான்" என்றார்.

பரமசிவமும் குப்பனிடம் வண்டியை நிறுத்த சொல்லி கீழே இறங்கினான். அவன் நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருந்த இடத்தை அடைந்த போது ஒருவன் அதில் பன்றி மாமிசத்தை வாட்டிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து முகத்தைச் சளித்துக் கொண்டு திரும்பி வந்தான்.

பண்டிதரும் அவனுக்கு நெருப்புகிடைக்காததை அறிந்து கொண்டு "சரி. வண்டியில் உட்கார். வழியில் இன்னும் எங்காவது உனக்கு நெருப்புகிடைக்காமலா போகும்? பார்க்கலாம்" என்றார். பரமசிவமும் வண்டியில் ஏறி உட்கார் வை வண்டியுடனாக நடந்தது.

வண்டி சற்று தூரம் போனதும் வழியில் ஒருவன் அதனை நிறுத்திப் பண்டிதரை வணங்கவே அவரும் அவனிடம் கேட்டு நெருப்புப் பெட்டி வாங்கிப் பரமசிவத்திடம் கொடுத்தார். வண்டி நகர்ந்ததும் பரமசிவம் கருட்டை எடுத்து வாயில் வைத்துக் கொண்டு அதைப் பற்ற வைக்க நெருப்புப் பெட்டி எடுத்தான்.

பண்டிதரோ "ஐயா! எனக்கு இந்த கருட்டு நாற்றம் பிடிக்காது" என்றார்.

அப்போது பரமசிவம் "அப்படியானால் நான் வண்டியை நிறுத்திக் கீழே இறங்கிக் கருட் தீப்பிடிக்கிறேன். அதுவரை வண்டி நிற்கட்டும்" என்றான். பண்டிதரோ "முடியாது. நான் அவசரமாக முகூர்த்த வேளைக்குள் தீ தப்புவரை அடைந்து விட வேண்டும். இங்கே தாமதமானால் என் வேலை கெட்டு விடும் இப்படி அற்ப வேலைக்கெல்லாம் வண்டியை நிறுத்தக்கூடாது" என்றார்.

அப்போது பரமசிவம் "நீங்கள் தண்ணீர் குடிக்கும் வகை வண்டி நிற்கவில்லையா?" என்று கேட்க பண்டிதரும் "அப்போதும் அதற்கு பிறகும் நீங்கள் சொல்லித்தான் வண்டி நின்றது. மேலும் நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்? கூப்பாயணம் செய்யும் பயணிகளுக்குத் தெரிந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது என்றுதானே? இந்த கருட்டை குடிக்காமல் போனால் உங்கள் உயிர் ஒன்றும் போய் விடாது" என்றார்.

இதைக் கேட்டு வண்டியிலிருந்து மற்றவர்கள் பலமாகச் சிரித்தார்கள். பரமசிவம் அவமானத்தால் தலை குனிந்து கொண்டான்.

இவன்தான் ஏற்றவன்

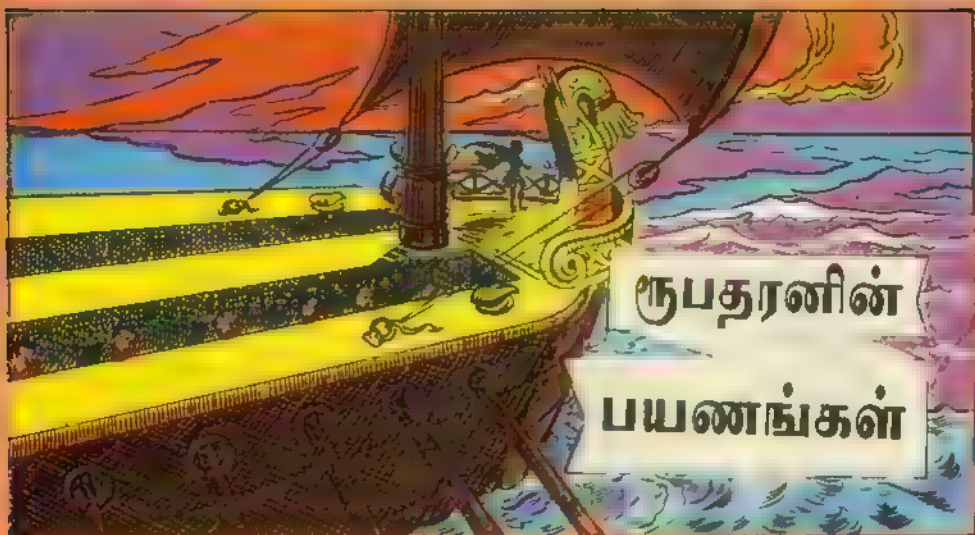
கந்தமலை ஜமீன்தாரருக்கும் கணக்கு வழக்கிலும் வீட்டு விவகாரங்களிலும் சாமாத்தியமாக நடந்து நிாவகிகக ஒரு உதனியாளா தேவைபட்டது அதனால் ஜமீனின் திவான அது பற்றிப பல ஊர்களில பறை சாறுவித்தார் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில அந்த வேலைக்கு மனு செய்தவர்கள் ஜமீன்தாரரின மாளிகைக்கு வரலாம என்று அறிவிக்கப்பட்டது

ஜமீன்தாரரும் திவானும் வந்த மனுதாரர்களிடம் ஒரே கேள்வியைக் கேட்டார்கள் பததி ஆழமும் பததி நீள அகலமுள்ள குழிக்குள் நீலமுநது விட்டால என்ன செய்வாய என்பதே அக்கேள்வி எல்லோருமே ' யாராவது வந்து உதவி மேலே எடுத்தது விடுங்கள் என்று கதது வோம்' என்ற ஒரே பதிலைக் கூறினார்கள்

ஆனால் ஒருவன் மட்டும் ' அக்குழியில ஏணி இருக்குபா? ' என்று கேட்டான் திவானும் இல்லை எனவே அவன் ' அக்குழியில நான் ன் முந்தது பகலிலா அல்லது இரவிலா? ' என்று கேட்டான் திவானோ ' இது அநாவசியக் கேள்வி எனவே அவன் இவலை இது மிக அவசியமான கேள்வி பகலில குழியில நான் ன் முந்தவன் என்றால் நான் குருடனாக இருக்க வேண்டும் நானோ குருடன இல்லை அதனால் நான் ஏன் குழியில விழப் போகிறேன்? ' என்றான்

அது கேட்டு ஜமீன்தாரரும் திவானும் மகிழ்ந்து அவனுக்கே வேலையைக் கொடுத்தார்கள்

ரூபதரனின் பயணங்கள்

15

(தீரமதி வீட்டிற்கு வந்ததும் நன்தந்தையர்பற்றி மர்டும் சுறாமல் மற்ற விஷயங்களைக் கூறினான். அன்று அவனோடு அப்பலாஸிலிருந்து வந்த ஒரு பிராறிமநர்வி தந்தையர் அவனது தீவிலத்திற்கு வந்தார் வழக்கம் போலககளும் கயவர்களும் அங்கு சாப்பிட வந்தனர் அப்போது அங்கு ரூபதரன் கிழப் பிச்சைக்காரனின் வேடத்தில் அங்கு வந்தான் அவன் தீரமதிபோட்ட உணவை எடுத்துச் சாப்பிட்டு விட்டு அவன் மற்றவர்களின் முன்போய் நின்று கைநீட்டி சாப்பிடக் கொடுக்குமாறு கேட்டான் அப்போது

அங்கு கூடி வயிறு புடைக்கத்தின் னும் கயவர்கள் அக்கிழவனின் மீது இரக்கம் கொண்டார்கள். அவர்கள் தம் கைக்குக் கிடைத்த உணவை எடுத்து அவனுக்குக் கொடுத்தார்கள். சிலர் அக்கிழவன் யாரென்று ஆச்சரி யத்துடன் பார்த்தனர்.

அப்போது அங்கு நந்த ஆடு மேய்க்கும் காலன் "ஐயன்மார்களை! நான் இக்கிழவனை இங்கு வருவதற்கு முன் வழியில் பார்த்தேன். இவனை இந்த வீட்டின் பன்றி மேய்ப்பவன்தான்

அழைத்து வந்தான்" என்றான். இதைக் கேட்ட தும் துர்புத்தி பன்றி மேய்ப்பவனைப் பார்த்து "அடே! உனக்குக்கேடுகாலம்வந்துவிட்டதா இந்த ஊரில் திரியும் பிச்சைக்காரர் களும் சோம்பேறிகளும் போதாது என்று இவனையும் நீ அழைத்து வந் திருக்கிறாயா இவன் உன் எஜமான னின் சொத்தைக் கரைக்க வேண் டுமா?" என்று கேட்டான்.

பன்றி மேய்ப்பவனோ "ஐயா! நீங் கள் எவ்வளவு பெரியமனிதராக இருந்

தாலும் எங்களைப் பற்றி இப்படித் தாறுமாறகப்பேசுக்கூடாது. யாராவது பிச்சைக்காரனை வேண்டுமென்றே அப்படிச் சொன்னால் அப்படித் தவிர்ப்பா? நான் என் எஜமானிக்குத்தான் கட்டுப்பட்டவன். மற்றவர்கள் எனக்கு ஏதுவும் அநாவசியமாகக் கூறத் தேவையில்லை" என்றான்.

தீரமதிபன்றிமேய்ப்பவனிடம் "நீ ஏன் வீணாக வார்த்தைகளைக் கொட்டுகிறாய்? அவருக்குத் தெரிந்தது அப்படிவுதான் இவரைப் போல இல்லாமல் சில நேரம் தக்கதான்னு நினைக்கிறார்கள்" என்றான். பிறகு அவன் துர்ப்புத்தியோபப்பாதிது இப்போது நீ என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறாய்? நாம் வலிமைமிக்கவர்களாதலால் இதைக் கிழவனுக்குக் கொடுத்தோம். ஆனால் இதைத்தான் நீ செய்ய மாட்டாயே" என்றான்.

துர்ப்புத்தியோ "அடேயப்பா! ஒரு பெரிய சொற்பொழிவையே ஆற்றி வாட்டாயே. இந்தக் கிழவனுக்குக் கொடுத்தோம். ஆனால் இதைத்தான் நீ செய்ய மாட்டாயே" என்றான்.

துர்ப்புத்தியோ "அடேயப்பா! ஒரு பெரிய சொற்பொழிவையே ஆற்றி வாட்டாயே. இந்தக் கிழவனுக்குக் கொடுத்தோம். ஆனால் இதைத்தான் நீ செய்ய மாட்டாயே" என்றான்.

கிழ வேடத்திலிருந்த ரூபதரன் எல்லோரிடமும் கைநீட்டிக் கிடைத்ததை வாங்கித்தன் பையில் போட்டவாளை துர்ப்புத்தியை அணுகினான். அவனிடம் "ஐயா! இங்குள்ளவர்கள் எல்லாம் நீங்கள் தான் தரும் துரையாகத் தென்படுகிறீர்கள். அதனால் கைநீட்டிய அள்ளிக் கொடுங்கள். ஒரு காலத்தில் நானும் உங்களைப் போல உயர்ந்தவரில் இருந்தவனே. எனக்குப் பல வேலைக்காரர்களும் இருந்தார்கள். ஆனால் தேவதைகள் என்மீது தோபம் கொண்டு என்னைக் கடற் கொள்ளைக்காரனாக மாற்றி விட்டார்கள் எதிர்தில் என் ஆட்களெல்லாம் எதிரியின்கையில் அகப்பட்டு மடிந்து போனார்கள். நான் அவர்களுக்கு அகப்படாமல்தப்பிப்பலநாடுகளில் ஓடிக்கொண்டே இருந்து வந்தேன்" என்றான்.

துர்ப்புத்தியோ "இதென்ன ஒரே பிடுங்கல்! தலை வேதனையாய் இருக்கிறது! சரியாகச் சாப்பிடக்கூட விட மாட்டானா இவன்? அடே

உன்னை மறுபடியும் எகிப்திற்கே அனுப்புகிறேன். யார்யாரோ கொடுத்தார்களென்றால் அது அவர்கள் சொத்தா? உம். முதலில் என்னைவிட்டுச் சற்று விலகி நில்" என்றான்.

கிழவனோ "பார்ப்பதற்குப் பெரிய மனிதன் போல இருக்கிறாய். ஆனால் உனக்கோ அல்பபுத்தி. நீ யார் பணத்தில் இப்போது சாப்பிடுகிறாய்? உன் பணமா? இல்லையே. இதிலிருந்து கொஞ்சம் கொடுக்க மனமில்லாத நீயா உன் பணத்திலிருந்து கொடுப்பாய்?" என்றான்.

இதைக் கேட்ட துர்புத்தி ஆத்திரம் கொண்டான். ஆத்திரம் கொண்டு அக் கிழவனை பலமாக அடித்தான். கிழவனோ அந்த அடியால் சற்றும் வேதனை அடையாததோடு பலமாகச் சிரித்தான். அதைக் கண்ட துர்புத்திக்குக் கோபமே அதிகரித்தது. அவன் அக் கிழவனைப் பார்த்து "அடே! நான் கொடுத்த அடி போதாதா? இன்னும் வேண்டுமா?" என்று கர்ஜித்தான்.

கிழவனோ "பெரிய மனிதா! உன்னால் என்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நான் திருப்பி உன்னை அடித்தால் உன்னால் தாங்கிக் கொள்ளவும் முடியாது. ஆனால் இப்போது நான் உன்னை அடிக்காமல் விட்டு விடுகிறேன்" என்றான். அதைக் கேட்ட துர்புத்தி "கிழவா! இன்னமுமா உன் வீராப்பு! போ. பேசாமல் கிட. உன்னை இனிமேல் நான் அடித்தால் செத்த பாம்பை அடிப்பது போலாகும். அதனால் நான் அடிக்க மாட்டேன். நீ ஒரு ஓரமாய்ப் போய்ப்படு" என்றான். கிழவன் ஒரு ஓரமாகக் கிடக்கவே துர்புத்தியும் மற்றவர்களும் பல

மாகச் சிரித்து வழக்கம் போலக் குடித்துக் கும்மாளம் போடலானார்கள்.

பன்றி மேய்ப்பவன் பத்மமுகியைக் கண்டு சொல்ல வேண்டிய கவலைக்கூறிவிட்டு வந்து தாழையைக் கண்டான். அவனிடம் "சின்ன எஜமானே! நான் இனிப்புறப்பட்டு நிற்கேன். அந்தக் கிழவனை ஜாக்கிரதையாக பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த துர்புத்திதான் அவனை எவ்வளவு பலமாக அடித்து விட்டான்!" என்றான். தீரமதியும் "கிழவனைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே நீ சாப்பிட்டு விடுப் போ" என்றான்.

பன்றி மேய்ப்பவனும் சாப்பிட்டு விட்டுக் கிளம்பினான். அங்கு கூடியிருந்த கயவர்களின் அட்டகாசமே அதிகரித்தது. அப்போது அங்கு ஒரு பிச்சைக்காரன் வந்தான். அவனை

அந்நகரமேநன்கு அறியும். ஏனெனில் ஏதாவது ஒரு செய்தியை சொல்லி அனுப்ப அவனை அவ்வூரார் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். அவனை தூதன் என்ற பெயரிட்டு அழைத்து வந்தார்கள்.

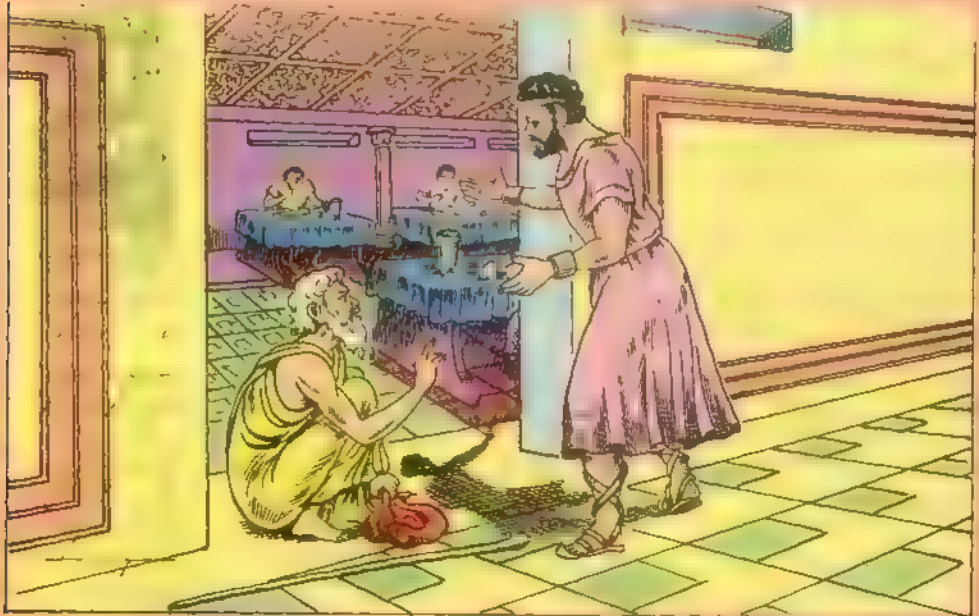
அவன் உள்ளே வந்ததும் கிழவன் வேடத்திலுள்ள ரூபதரனைப் பார்த்தான். தனக்குப் போட்டியாக வந்தானே என்று ஆத்திரத்தோடு தூதன் அவனைப் பார்த்து "அடே யாரடா நீ? மரியாதையாக இங்கிருந்து நீயே போகப் போகிறாயா அல்லது நான் உன்னை உதைத்து விரட்டட்டுமா?" என்று உறுமினான்.

அதற்கு ரூபதரன் "ஏனப்பா? உன்னை நான் ஏதாவது சொன்னேனா? நீயும் என்னைப் போன்றவன் தானே! என்னை உதைத்து விரட்டி விட உன்னால் முடியுமா? கொஞ்சம் யோசித்துப் பேசு" என்றான். தூதனோ "ஏய்கிழவா! எழுந்து நிற்கக்கூட முடி

யாத நீ என்ன பேச்சு பேசுகிறாய்? முதலில் நீ எழுந்து வா. யார் யாரை உதைத்து விரட்டப் போகிறார்கள் என்பதை அப்போது பார்த்து விடலாம்" என்றான்.

இரண்டு பிச்சைக்காரர்கள் தெரு நாய்கள் போலச் சண்டை போடத் தயாராவது கண்டு துர்ப்புத்தி ஓரேயடியாக மகிழ்ந்து போனான். அவன் தன் நண்பர்களிடம் "இவர்கள் இருவரையும் மோதவிட்டு யார் ஜெயிக்கிறார்களென்று பார்க்கலாமா? நமக்கும் ஒரு பொழுது போக்காக இருக்கும்" என்றான்.

அதைக் கேட்டு எல்லோரும் "ஓ! அப்படியே செய்யலாம்" என்று கூறி அந்த இரு பிச்சைக்காரர்களினருகே வந்தார்கள். துர்ப்புத்தி அவ்விருவரிடமும் "நீங்கள் இருவரும் சண்டை போடுங்கள். உங்களில் யார் வெல்கிறானோ அவன் இன்றிரவு இங்கே தங்கி வயிறு முட்டச் சாப்பிடலாம்.

தோற்றவனை இங்கே இருந்து துரத்தி விடுவோம்" என்றான்.

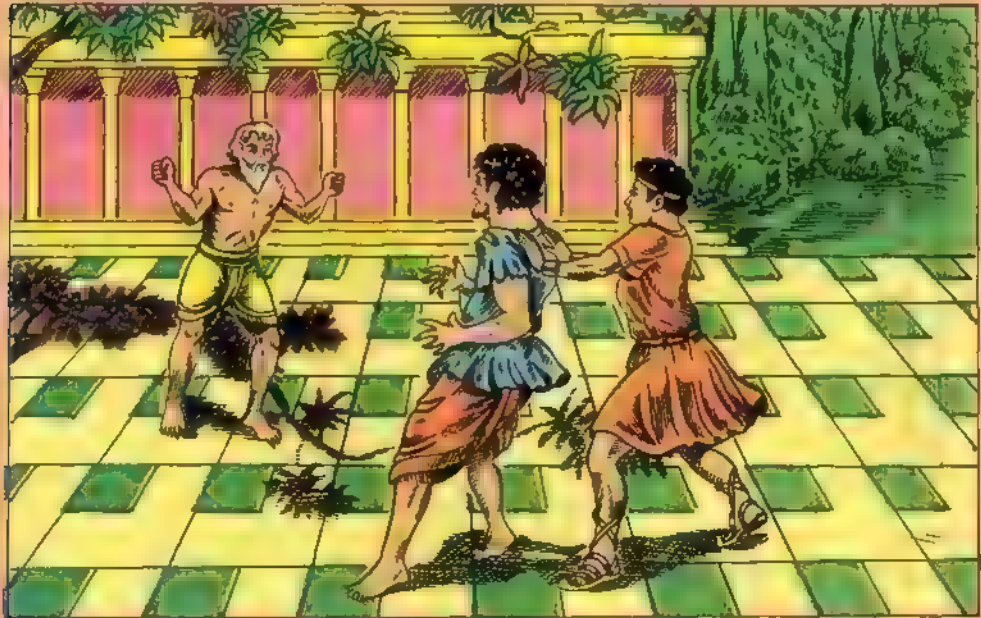
ரூபதரனும் "ஐயன்மார்களே! நானோ கிழவன், நான் இவனுடன் சண்டையிடும் போது நீங்கள் யாரும் இவனுக்கு உதவக்கூடாது. இந்த வாக் குறுதியை நீங்கள் எனக்கு அளித்தால் தான் இவனோடு சண்டை போடத் தயார்" என்றான். அவர்களும் அவன் கோரியபடி வாக்களித்தார்கள். தீரமதியும் "கவலைப்படாதே. நான் இந்த வீட்டின் தலைவன். உனக்கு யாரும் கெடுதல் செய்ய மாட்டார்களென்று நான் உறுதி கூறுகிறேன்" என்றான்.

கிழவனாக இருந்த ரூபதரன் தன் கிழிந்த ஆடைகளைக் கைகளிலும் கால்களிலும் கட்டிக் கொண்டான். அவனது உறுதியான கால்களையும் உடலையும் கண்டு எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். தூதன் இவனிடம் செம்மையாக உதை வாங்கத்தான் போகிறான் என எண்ணி அவர்கள்

சற்று கவலையும் பட்டார்கள். தூதனின் கை கால்களும் நடுங்கலாயின. அவனது ஆடைகளைக் கழற்ற சில பணியாட்கள் உதவினார்கள். ரூபதரனின் முன் அவனைத் தள்ளி நிறுத்தினார்கள்.

ரூபதரன் அவனை ஒரே குத்தில் கீழே வீழ்த்தித் துடிக்க வைக்கலாமா என்று யோசிக்கலானான். ஆனால் அப்படி செய்து எங்காவது தூதனின் உயிர் போய் விட்டால் எல்லோரும் தன் மீது பாய்வார்கள் என எண்ணி அவனை லேசாக ஒரு தட்டுத் தட்டுவது என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

இருவரும் எதிர் எதிராக நின்றனர். தூதன் ரூபதரனின் கையைப் பிடிக்க முயன்ற போது ரூபதரன் அவனது தாடையில் லேசாக அடித்தான். அந்த அடியில் அவனது வாயிலிருந்து ரத்தம் குபுகுபுவென்று கொட்டியது. தூதன் கீழே விழுந்து துடிக்கலானான். கூடியிருந்தோர் கை தட்டிச் சிரித்தார்கள்.

ரூபதன் தூதனின் இந்நகர்களை யும் பிடித்துத்தாதாவென்று இழுத்துப் போய்வாசலருகேசுவரின் பக்கம் உட்கார வைத்தான். அவனது தடியை அவன் கையில் கொடுத்து "உள்ளே நாயோ பன்றியோ வந்து விடாமல் காத்துக் கொண்டிரு" என்று ரூபதன் கூறிவிட்டுத்திரும்பத்தன் இடத்திற்கு வந்தான்.

என்றுமில்லாதவழக்கமாக அன்று பத்மமுகி எல்லோரும் அமர்ந்து சாப்பிடும் இடத்திற்கு வந்தாள். எல்லோரும் அவளது அழகைக்கண்டு வியந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அவள் தீரமதியைப் பார்த்து "மகேன்டீயும் இவர்களைப் போல ஆகிவிட்டாயா? நம் வீட்டிற்கு வந்தவர்களை எப்படி நடத்துவது என்று தெரிய வேண்டாமா? அந்த மனித

னுக்கு ஏதாவது கெடுதல் ஏற்பட்டால் நம்பெயரல்லவாகெட்டுவிடும்" என்றாள்.

தீரமதியும் "அம்மா! நீ சொல்வது சரியே. முதலில் இந்த தூதன் தான் அந்தக் கிழவரை வம்புக்கு இழுத்தான். அதற்குச் சரியான தண்டனையையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறான்" என்றாள்.

அப்போது சற்று தூரத்தில் நின்ற விபுலயோதன் என்பவன் பத்மமுகியைப் பார்த்து "அட்டா! உன் அழகைப் பார்த்துக் கொண்டே என்றென்றைக்கும் இங்கேயே இருந்து விடலாம் போலிருக்கிறது. உண்மையிலேயே உலகிலேயே நீதான் பேரழகி" என்றான். பத்மமுகியோ "என் கணவர் காணாது போனதிலிருந்து என்னை விட்டுப் பிரிந்து போகும் போது அவர் இறந்து விட்டால் என்னை யாராவது மணம் புரிந்து கொள்ளும்படிக்கூறிப் போனது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் என் கயம்வரம் இவ்வளவு கேவலமாக நடக்குமென்று நான் நினைக்கவில்லை. உலகில் மணமகன் தான் மணமகளுக்குப் பணமும் நகைகளும் பண்டங்களுமாகக் கொடுப்பது வழக்கம். ஆனால் மணமகன் தான் மணக்கப் போகிறவளின் வீட்டில் வருடக்கணக்கில் உட்கார்ந்து கொண்டு அவளுடைய ஆடுகளையும் பன்றிகளையும் கொண்டு தின்பதை நான் இங்குதான் பார்க்கிறேன்" என்றாள்.

தூர்புத்தியும் "பத்மமுகி! நீ சொல்வது சரியே. நீ கேட்கும் பொருள்களை நாங்கள் கொடுக்கிறோம். ஆனால் நீ எங்களில் ஒருவரை மணந்தே ஆக

வேண்டும்" என்றான். இதன் பிறகு எல்லோரும் பல விதமான பொருள் களைக்கொண்டு வந்து பத்மமுகியின் முன் வைத்தார்கள். பத்மமுகியும் அவற்றையெல்லாம் எடுத்து வரும் படித் தன் வேலையாட்களிடம் கூறி விட்டு தனது அறைக்குச் சென்றான்.

இருட்டியதும் தீவட்டிகள் ஏற்றப் பட்டன. அவ்விட்டில் கூடிய கயவர்கள் எப்போதும் போல உண்டு மது அருந்தினார்கள். விபுலயோதன் ரூப தரனிடம் "உனக்கு ஏதாவது வேலை தருகிறேன். ஆனால் நீ அதை ஒழுங்காக செய்வாயா?" என்று கேட்டான்.

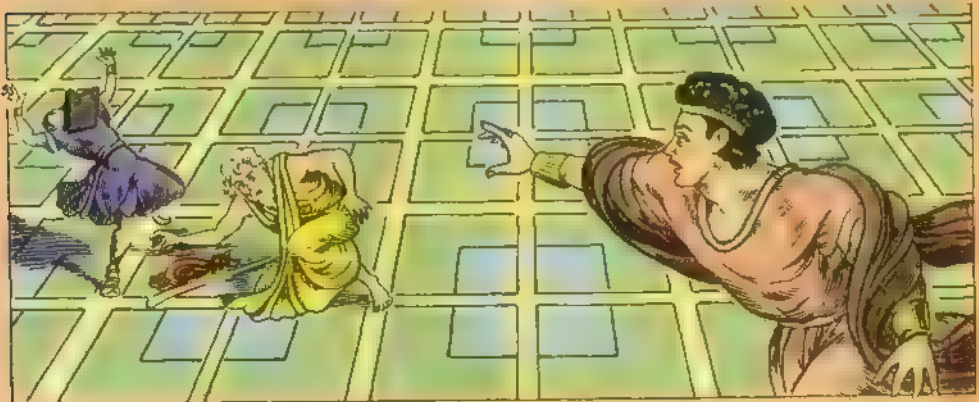
ரூபதரனும் "நான் எந்த வேலையும் செய்வேன். உன்னால் என்னோடு போட்டி போட முடியுமா?" என்று கேட்டான். இதனால் 'கோபம் கொண்டு விபுலயோதன் அவன் மீது ஒரு பலகையை விட்டெறிந்தான். ஆனால் ரூபதரன் சட்டென விலகி நிற்கவே அது வேறொருவன் மீது விழுந்தது. அடிப்பட்டவன் அலறவே எல்லோரும் ஒவென்று கத்தினார்கள்.

கிழவனோ "நான் எதுவும் பேசாமல் இருக்க இவன்தானே என்னை வம்புக்கு இழுத்து என் மீது பல

கையை விட்டெறிந்தான். என் மீது அடிபட்டாலிருக்க நான் விலகினேன். அது வேறொருவன் மீது பட்டு விட்டது. அதற்கு நான் என்ன செய்வது? இவன்தானே காரணம்" என்றான். ஆனால் அங்கு கூடி இருந்தவர்கள் ரூப தரன் கூறியதை ஏற்காமல் "இவர் அடித்தால் நீ அந்த அடியை வாங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நீ விலகிக் கொண்டு வேறொருவர் மீது விழும் படிச் செய்தது உன்தவறுதான்" என்று அடாவடி பிடித்தார்கள். கிழவனோ "இவன் செய்த தவறைக் கண்டிக் காமல் என்னைக் குறை கூறுகிறீர்கள். இது என்ன நியாயம்? இந்த அநியாயத்தைக் கேட்க இங்கு யாரும் இல்லையா?" என்று கத்தினான்.

தீரமதி உரத்த குரலில் "இதென்ன கூச்சல்? பைத்தியம் பிடித்தவர்களைப் போலக் கத்துகிறீர்களே. சாப்பிட்டு முடித்தாகி விட்டது. இனி எல்லாரும் போய்ப் படுத்துக் தூங்குங்கள் என மிரட்டினான். எல்லோரும் உடனே அங்கிருந்து சென்றார்கள். நீட்டியும் ரூபதரனும் மட்டுமே அங்கே இருந்தார்கள்.

(தொடரும்)

அம்புலிமாமா செய்திகள்

விரும்பி எழுதிய 'இம்போசிஷன்'!

பாடங்களில் தவறு செய்தால் மாணவர்களை 'இம்போசிஷன்' எழுதும்படி ஆசிரியர்கள் கட்டளை இடுவது வழக்கம். ஆனால் கோவையைச் சேர்ந்த எம். ராஜா ஷெரீப் என்பவர் தமக்குத் தாமே இம்போசிஷனை விதித்துக் கொண்டார். அவர் ஒரு உள் நாட்டு அஞ்சல் கடிதத்தில் ஆங்கிலத்தில் ராஜீவ் காந்தியின் பெயரை 8500 தடவைகள் எழுதினார். இது 93,500 ஆங்கில எழுத்துகளாயிற்று. இதனை ஒரு நாளுக்கு இரண்டு மணி வீதம் எழுதி ஒரு வாரத்தில் முடித்தார். இதனை ராஜீவ் காந்தியின் பிறந்த தேதியான ஆகஸ்ட் 20ந் தேதி திருமதி சோனியா காந்திக்குக் கிடைக்கும்படி அனுப்பினார். திருமதி சோனியா காந்தியும் அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு ராஜீவ் காந்தி புகைப்படம் ஒன்றில் தம் கையெழுத்திட்டு அந்த இளைஞருக்கு அனுப்பியுள்ளார்.

நாணயங்களில் கடவுள் உருவம்!

ஒரு நாட்டின் நாணயங்களில் அந்நாட்டுத் தலைவர்களின் அலகு பிரமுகர்களின் உருவங்களைப் பொறித்து வெளியிடுவது வழக்கம் நம் நாட்டிலும் ஐவாஹர்லால் நேரு, இந்திராகாந்தி ராஜீவ் காந்தி, அம் பேத்கார், மகாத்மா காந்தி ஆகியோரின் உருவங்களைக் கொண்ட நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆஸ்திரேலியாவில் இதுவரை இரண்டாவது எலிஜபெத் ராணியின் உருவத்தை நாணயங்களில் பதித்து வெளியீட்டு வந்தார்கள். இப்போது அங்கு நாணயங்களில் விநாயகர், சிவன், பார்வதி போன்ற ஹிந்துக் கடவுள்களின் உருவங்களைப் பதித்து வெளியிடுகிறார்கள். இவை பெர்த்திலுள்ள நாணய சாலையில் தயாராகி வெளி வருகின்றன. மும்பையிலின் விநாயகர் ஆலயத்திற்கு 20,000 தங்க நாணயங்கள் சித்தி விநாயகரின் உரு

தொடர்ந்து ஆடிய நடனம்!

வித்யா சந்திரசேகர் என்ற இருபத்தேழு வயதான பரத நாட்டியக் கலைஞர் சற்று ஓய்வு எடுக்காமல் தொடர்ந்து 72 மன நேரம் பரத நாட்டியம் ஆடி ஒரு சாதனை புரிந்துள்ளார். இதய நோயால மரணமுற்ற தந்தையின் நினைவாக இதனைச் செய்து காட்டினார் இவர். மக்களிடையே இது நோய் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதே இவரது நோக்கம். அமெரிக்காவில் மிச்சிகன் மாநிலத்துட்ராய் நகரில் 600 பேர்களுக்கு முன் இந்த நாட்டியம் நடந்தது. அவர் இந்த நிகழ்ச்சியை முடித்த போது அவரது கால்கள் கொப்பளித்திருந்தன. அவர் இதய நோய் பற்றி எச்சரிக்கையுடைய இருக்குமாறு எல்லோரிடமும் கூறினார். அவர் ஏழாண்டுகளுக்கு முன் 48 மணி நேர தொடர்ந்து நாட்டியமாடி அப்போது வருலா 10,000 டாலரை அமெரிக்கப் புற்று நோய் கழகத்திடம் கொடுத்தார்.

வம் பதிக்கப்பட்டு அளிக்கப்பட்டுள்ளது லண்டனில் ஹிந்துக்கள் கோவில்

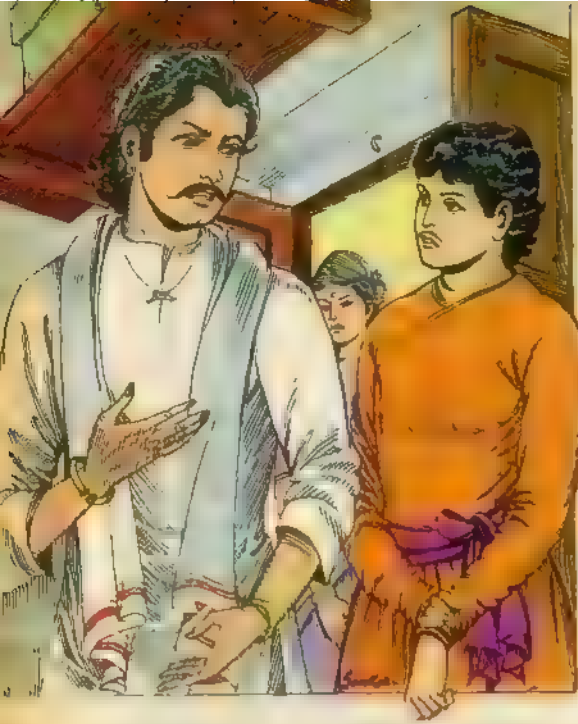
லண்டனின் ஒரு பகுதியில் முதன்முதலாக 70 அடி உயர கோபுரத்தோடு 27195 ச. அடிப்பரப்பில் ஒரு மகா விஷ்ணு ஆலயம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. இதில் 26300 சிற்பச் சிலைகள் இடம் பெறும். இந்த ஆலயம் கட்ட சுண்ணாம்பு, கல், சுவைக்கல் கருங்கல் முதலியன பல்கேரியா, இத்தாலி, இந்தியா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டு. அவற்றை ருஜராத்தின் காண்ட்லா துறைமுகத்திற்கு அனுப்பினார்கள். ராஜஸ்தானைச் சேர்ந்த 1500 சிற்பிகள் இவற்றால அழகிய சிலைகளையும் தூண்களையும் உருவாக்கியதோடு சுவரிலும் தரையிலும் பதிக்கக் கற்களைப் பளபளப்பாக்கி அவற்றை வண்டனுக்குக் கப்பலில் அனுப்பியுள்ளார்கள்.

சக்திக்குத் தக்கதா?

தன் முயற்சியில் சற்றும் மனம் தளராத விக்கிரமன் மீண்டும் மரத்தின் மீதேறி அதில் தொங்கும் உடலைக் கீழே வீழ்த்தினான். பின்னர் கீழே இறங்கி அவன் அதைச் சுமந்து கொண்டு மயானத்தை நோக்கிச் செல்கையில் அதனுள்ளிருந்த வேதாளம் எள்ளி நகைத்து "மன்னனே! நீ இந்த பயங்கரநிசியில் ஏன் இப்படிச் சிரமப்படுகிறாய்? நீ ஒரு சக்கரவர்த்தியாக ஆக வேண்டும் என ஆசைப்படுகிறாயா? உலகில் அமைச்சர் முதலமைச்சராகவும், போர் வீரன் படைத்தளபதியாகவும், ஏழை பணக்காரனாகவும், சாதாரண ஊழியன் உயர் அதிகாரியாகவும், ஆகிவிட விரும்புவது இயல்பே. ஆனால் ஒரு சிலர் இவ்வாறு உயர் பதவி பெற வாய்ப்பிருந்தும் அதனைக் கை நழுவ விட்டு விடுகிறார்கள். இது அவர்கள் வெறுப்பினால் விட்டு விடுகிறார்களோ என்பனவோ இதற்கு உதாரணமாக சேஷ

வேதாளம் சொல்லும் கதை

கோபாலன் என்பவனின் கதையைக் கூறுகிறேன். கவனமாகக் கேள்'' என்று சொல்லிக் கதையை ஆரம்பித்தது.

ஈ நஷ்ணாபுரம் என்ற ஊரில் சேஷ கோபாலன் என்ற இளைஞன் இருந்தான். அவன் குருகுல வாசம் செய்து படிப்பை முடித்துக் கொண்டு தன் ஊருக்கு வந்தான். அவன் தந்தைக்கு அவன் ஒரே மகன். படிப்பை முடித்த தன்பகன் தன்வயல் வேலைகளுக்குத் துணையாக இருப்பான் என்று அவனது தந்தை நாராயணன் நினைத்தான்.

ஆனால் சேஷகோபாலனோ ஒரு வேலையும் செய்யாமல் எப்போதும் தன் வீட்டின் எதிரேயுள்ள மரத்தடியே உட்கார்ந்து எதையோ யோசித்துக் கொண்டு இருக்கலானான். இதைக்

கண்ட அவனது தந்தை நாராயணன் ஒருநாள் தன் மகனிடம் ''நீ இப்படி வேலை செய்யாமல் வீண் பொழுது போக்குகிறாயே. என் வேலைகளில் உதவியாக இருக்கக்கூடாதா?'' என்று கேட்டான்.

அதைக் கேட்ட சேஷகோபாலன் ''அப்படி விவசாயத்தில் எவ்வளவு பாடுபட்டாலும் நிறையப் பணம் கிடைக்காது. எனக்கு ஒரு மாத அவகாசம் கொடு, நான் அருகிலுள்ள பச்சை மலைக்குப் போய் அங்குள்ள சித்த யோகிகளைக்கண்டு அவர்களின் ஆசிகளைப் பெற்று வருகிறேன். பிறகு பாரேன் நம் வீட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பணக் குவியல்தான் இருக்கும்'' என்றான்.

குருகுலத்தில் தன் மகனை அனுப்பிப் படிக்க வைத்தது தான் செய்த பெரிய தவறு என்று நாராயணன் நினைக்கலானான். அவன் போக்கிலேயே விட்டு விடத் தீர்மானித்தான். அவனது மனைவியோ இதென்ன விபரீதம் எனக் கலங்கினாள்.

மறுநாள் சேஷகோபாலன் உணவு மூட்டையை எடுத்துக் கொண்டு பச்சை மலைக்குக்கிளம்பி விட்டான். உச்சிவேளையின் போது அவன்காட்டில் ஒரு குளக்கரையை அடைந்தான். அப்போது அவன் தன் சாப்பாட்டு மூட்டையைக் கீழே வைத்து விட்டுச் சுற்றிலும் பார்த்தான். அச்சமயம் ஒரு மரத்தின் மீதிருந்து ஒரு குரங்கு கீழே குதித்தது. அது தன் கையிலிருந்த புல்லாங்குழலைக் கீழே போட்டு விட்டு அவன் கொண்டு வந்த சாப்பாட்டு மூட்டையைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடிப் போயிற்று.

குரங்கைத் துரத்த முடியாது என்று கண்டு அது எறிந்து விட்டுப் போன புல்லாங்குழலை எடுத்துப் பார்த்தான். வெள்ளிப் பூண் போட்டு அது பார்க்க அழகாக இருந்தது. உணவோ போய் விட்டது. என்ன செய்வது? குளத்தில் இறங்கித் தண்ணீரைக் குடித்து வயிறை அவன்நிரப்பிக்கொண்டான்.

அவன் புல்லாங்குழலைக்கையில் எடுத்துக் கொண்டு கொஞ்ச தூரம் சென்றான். அப்போது ஒரு முனிவர் அவன் எதிரே வந்தார். அவரது ஒளி மயமான தோற்றம் சேஷகோபாலனை மெய் சிலிர்க்க வைத்தது. அவன் அவரது கால்களில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்றான்.

அவரும் அவனைத் 'தொட்டு' 'மகனோ எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். நீ எதுவும் சொல்ல வேண்டாம். இப்பகுதியிலுள்ள முனிவர்களை தரிசித்து அவர்களது ஆசிகளைக் பெற்று உன் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள நினைக்கிறாய். நீ கையில் வைத்திருக்கும் புல்லாங்குழல் சாதாரணப் பட்டதல்ல. அது சக்தி வாய்ந்தது. அதை வாசிப்பவரைத் தவிர அதன் இசையைக் கேட்பவர்கள் உடனேயே மெய் மறந்து தூங்கி விடுவார்கள். மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, பறவைகள், மிருகங்கள், ராட்சஸர்கள் என்று எல்லா உயிரினங்களுமே தூங்கி விடும். இன்னொரு விஷயத்தை நினைவில் கொள். மனிதனின் ஆசைக்கு எல்லையே இராது. இந்த ஆசைகள் அவனுது சக்திக்கு மீறியதாக இருக்கக்கூடாது. சக்திக்கு மீறி ஆசைப்பட்டால் ஏளனத்திற்கும் அவமானத்திற்கும் நீ ஆளாவாய். இது உனக்கு

என் எச்சரிக்கையாக இருக்கட்டும்'' எனக் கூறி விட்டுத் தன் வழியே சென்றார்.

சேஷகோபாலன் முனிவர் சொன்னதை நன்கு நினைவில் கொண்டான். அவன் உடனே தன் ஊருக்குத் திரும்பி வரலானான். அவன் கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் ஒரு சிங்கம் கர்ஜித்துக் கொண்டு ஒரு மானைத் துரத்துவதைக் கண்டான். அவன் பயந்து போய் ஒரு மரத்தின் மீது ஏறிக்கொண்டான். அப்போது அவனுக்குத் தன்னிடமிருந்த புல்லாங்குழலின் நினைவு வரவே அதை எடுத்து ஊதினான். குழலிலிருந்து ஒலி கிளம்பியதும் சிங்கமும் மானும் தரையில் படுத்துத் தூங்கின.

அவன் சற்று நேரம் வரை அக்குழலை ஊதி இசையை அளிக்க, அந்த

இருமிருகங்களும் படுத்தேகிடந்தன. அவன் குழல் இசைப்பதை நிறுத்தியதும் அந்த இருமிருகங்களும் எழுந்து முன் போல ஓடலாயின. அதைப் பார்த்து விட்டு சேஷகோபாலன் தன் பார்வையைத் திருப்பிய போது தன் எதிரே ஒரு ராட்சஸி குதித்து நின்றதைக் கண்டான்.

ராட்சஸி "அடே! நீ மயக்கமுற்று உடனே கீழே விழ வேண்டும். எனக்கு ஒரே பசி. நான் உன்னை விழுங்க வேண்டும்" என்றாள். அதைக் கேட்டு வியப்படைந்த சேஷகோபாலன் அதில் ஏதோ ரகசியம் இருப்பதை உணர்ந்து அவனிடம் "நான் மயக்கமுற்று விழாவிட்டால் உன்னால் என்னை விழுங்க முடியாதா?" என்று கேட்டான்.

ராட்சஸி பெருமூச்சு விட்டவாறே

"இது எனக்கு ஒரு முனிவர் கொடுத்த சாபம். நான் செய்த அபசாரத்தால் கோபம் கொண்டு நான் நினைவிழந்து கிடக்கும் உயிரினத்தைத் தான் சாப்பிட முடியும் என்று சபித்து விட்டார்" என்றாள். உடனே சேஷகோபாலன் தன்னிடமிருந்த புல்லாங்குழலை எடுத்த போது ராட்சஸி அதை சட்டெனப் பிடுங்கி கொண்டாள். அதை நன்கு பார்த்து விட்டு "ஓ! இதற்கு வெள்ளிப் பூண் பிடித்திருக்கிறதே" என்று கூறி ஊதலானாள். சேஷகோபாலன் சட்டெனத் தன்காதுகளை இறுகப் பொத்திக் கொண்டான்.

இதைக் கண்ட ராட்சஸி "ஓ! நான் குழல் ஊதினால் உன்னால் ரசிக்க முடியவில்லையா? எங்கே நீ ஊது பார்க்கலாம்" என்று கூறிக் குழலை அவனிடம் கொடுத்தாள். சேஷகோபாலனும் சட்டென அக்குழலை வாங்கிக் கொண்டு ஊதினான். அந்த ஒலியைக் கேட்டதுமே ராட்சஸி தரைமீது விழுந்து தூங்கினாள். உடனே அவன் அங்கிருந்து ஓடினான். குழலோசை நின்றதும் விழுந்து எழுந்த ராட்சஸி "ஓடாதே. நில்" என்று கூறியவாறே அவனைத் துரத்தினாள்.

அப்போது ஒரு அழகிய பல்லக் கைச்சிலர்கமந்து கொண்டு வருவதை அவன் கண்டான். அவர்களைக் கண்ட ராட்சஸி "ஆகா! இன்று எனக்கு நல்ல வேட்டைதான் கிடைத்தது" என்று எண்ணி மகிழ்ந்தாள். அவள் பலமாகச் சிரிக்கவே பல்லக்கினுள்ளிருந்த ஒரு அழகிய பெண் திரையை விலக்கி வெளியே பார்த்தாள். அவளைக் கண்ட சேஷகோபாலன் "மணம் செய்து கொள்வதானால் நான் இந்த

அழகியைத்தான் மணந்து கொள்ள வேண்டும்'' என்று தன் மனதில் எண்ணினான்.

ராட்சனி அப்பல்லக்கை நோக்கி நடந்து வரலானாள். பல்லக்குடன் வந்தவர்களும் பல்லக்கினுள் இரக்க பெண்ணும் பயந்து நடுங்கினார்கள். சேஷகோபாலன் ராட்சனிவ தவகைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவள் ஒரு பாழடைந்த கிணற்றின் பக்கம் வந்த போது அவன் தன் குழலை எடுத்து ஊதினான். ராட்சனி கிணற்றில் விழுந்து தூங்கினாள். பல்லக் கோடு வந்தவர்களும் பல்லக்கினுள்ளிருந்த பெண்ணும் தூங்கினார்கள்.

சேஷகோபாலன் தூங்கிவிட்டு வந்தான். எல்லோரும் கண் விழித்து எழுந்தனர். ஆனால் ராட்சனி மட்டும் கிணற்றுச் சேற்றில் அழுந்தி அதிலிருந்து வெளியேவர முடியாமல் தவித்தாள். சேஷகோபாலன்பல்லக்கு இருந்த இடத்திற்குப் போய் அவர்களிடம் நடந்ததைக் கூறி ''இனி ராட்சனியின் பயம் இல்லை. அவள்கிணற்றுச் சேற்றில் அழுந்திக்கிடக்கிறாள்'' என்றான்.

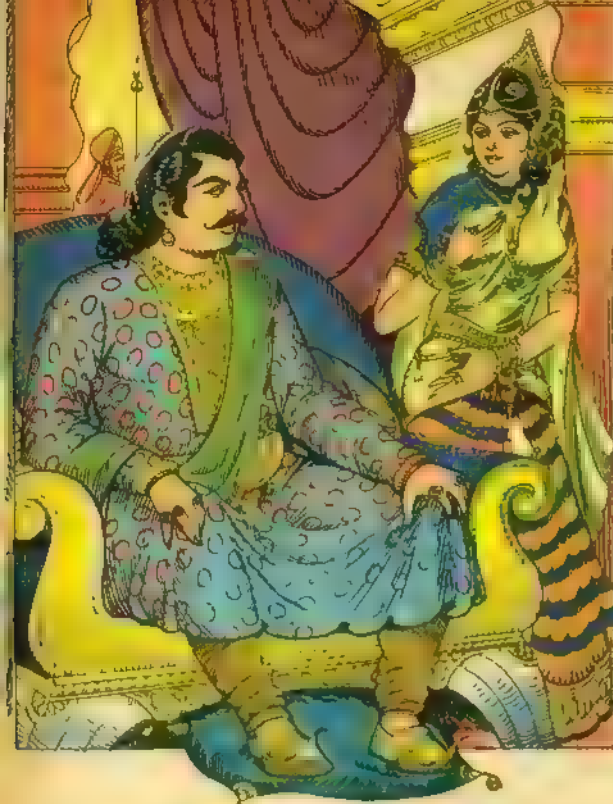
அப்போது பல்லக்கு தூக்கிகளில் ஒருவன் ''நாங்கள் சோமகிரி நாட்டவர். பல்லக்கில் எங்கள் இளவரசி இருக்கிறார். எங்கள் நாட்டின் மீது இந்திரபுரி மன்னன் படை எடுத்து வரவே எம் மன்னர் எங்களை அரசன் மனையிலிருந்து கரங்கப் பாதை வழியாக வெளியே அனுப்பி விட்டார். இப்போது இந்திரபுரிப் படைகளும் அரசரின் கோட்டையை முற்றுகை இட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன'' என்றான்.

அம்புலிமாமா

சேஷகோபாலனும் ''நாம் இப்போதே போய் உங்கள் மன்னரைக் காணலாம். இந்திரபுரி மன்னனைத் தோற்கடிக்க நான் அவரிடம் வழிகூறுகிறேன்'' என்றான். யாவரும் சேஷகோபாலனை வந்த வழியிலேயே திரும்பிச் சென்று கரங்கப்பாதை வழியாக அரசரின் அறையை அடைந்தார்கள்.

மன்னன் தன் மகளைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு ''நீ கரங்கப் பாதை வழியாகப் போனாய். இன்னும் போர் முடியவில்லை யே நீ என் தம்பிரிவந்தாய்?'' என்று கேட்டான். அவளும் தன் தந்தையிடம் சேஷகோபாலனையும் அவன் செய்த அதிசயச் செயலையும் கூறி ''அப்பா! அவர் இந்திரபுரி மன்னனைத் தோற்கடிக்கத் தங்களுக்கு ஒரு வழி சொல்ல வந்திருக்கிறார்''

என்று சொல்லி சேஷகோபாலனையும் தன் தந்தைக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.

மன்னன்சேஷகோபாலனிடம் "நீ ஏதோ போரில் எதிரிகளை வெல்ல ஒரு புது வழி சொல்ல வந்திருக்கிறாயாமே. அது என்ன?" என்று கேட்டான். அவனும் "அரசே! நான் போரில் உங்களுக்கு வெற்றி கிடைக்கும் வழியைக் கூறுகிறேன். அதற்குப் பரிசாக எனக்கு நீங்கள் நான் கேட்பதைக் கொடுப்பதாக வாக்களிக்க வேண்டும்" என்றான். அவன்மனதில் அரச குமாரியைத்தான் மணந்த கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் தான் இருந்தது.

மன்னனும் "சேஷகோபாலா நீ என் எதிரியை வெல்ல வழி சொல்லி நான் வெற்றி பெற்றால் அது நீ

என்னையும் என்குடும்பத்தவரையும் காத்ததோடு இந்த நாட்டையும் காதாய் என்று ஆகிறது. எனவே நீ எதைக் கேட்டாலும் நான் உனக்குக் கொடுப்பதாக வாக்களிக்கிறேன்" என்றான்.

மறுநாள் போருக்கு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் சேஷகோபாலன் செய்தான் சோமகிரி வீரர்கள் எல்லோரும் தம் காதுகளில் பஞ்சை அடைத்துக் கொண்டார்கள் சேஷகோபாலன் ஒரு ரதத்தில் ஏறி உட்கார்ந்தான். அவன் கையில் புல்லாங்குழல் இருந்தது. எல்லோரும் போர்களத்தை அடைந்தார்கள்.

சேஷகோபாலன் புல்லாங்குழலை ஊதலானான். அந்த ஒலியைக் கேட்டதுமே எதிரியின் படை முழுவதும் தரையில் விழுந்து தூங்கியது. சேஷகோபாலன் குழல் ஊதிக் கொண்டே இருக்க இந்திரபுரிப் படை வீரர்கள் நன்கு தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். சோமகிரிப் படை வீரர்கள் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி இந்திரபுரி வீரர்களையெல்லாம் வெட்டிக் கொன்றார்கள். சோமகிரி மன்னன் இந்திரபுரி மன்னனைச் சிறைப் பிடித்தான்.

அன்று மாலை சேஷகோபாலனை கௌரவிக்க சோமகிரி மன்னன் தர்பாரைக் கூட்டினான். தர்பாரின் அமைச்சர்கள், சேனாதிபதி, படைத் தலைவர்கள், கவிஞர்கள், பண்டிதர்கள், பிரபுக்கள், பிரமுகர்களென்று பலரும் கூடி இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோருமே சேஷகோபாலனை மாபெரும் வீரனென்று பாராட்டிப் புகழ்ந்தார்கள். ஆனால் சேனாதிபதி மட்டும் எதுவும் கூறாமல் முகத்தை 'உம்' மென்று

- வைத்துக் கொண்டிருந்தான் அதை கவனித்த சேஷகோபாலன் யோசனையில் ஆழ்ந்தான்.

மன்னன் எழுந்து சபையோரிடம் தான் சேஷகோபாலனுக்குப் போருக்கு முன்கொடுத்த வாங்குறுதியைக் கூறினான். பிறகு சேஷகோபாலனிடம் "மாவீரே! நீங்கள் என்ன கேட்டாலும்கொடுப்பதாக போருக்கு முன் வாக்களித்தேன். உங்கள் யோசனைப்படி நடந்து வெற்றியும் பெற்று விட்டேன். அதனால் இப்போது நீங்கள் என்ன விரும்புகிறீர்கள் என்று கூறுங்கள். நான் அதைக் கொடுக்கிறேன்" என்றான்.

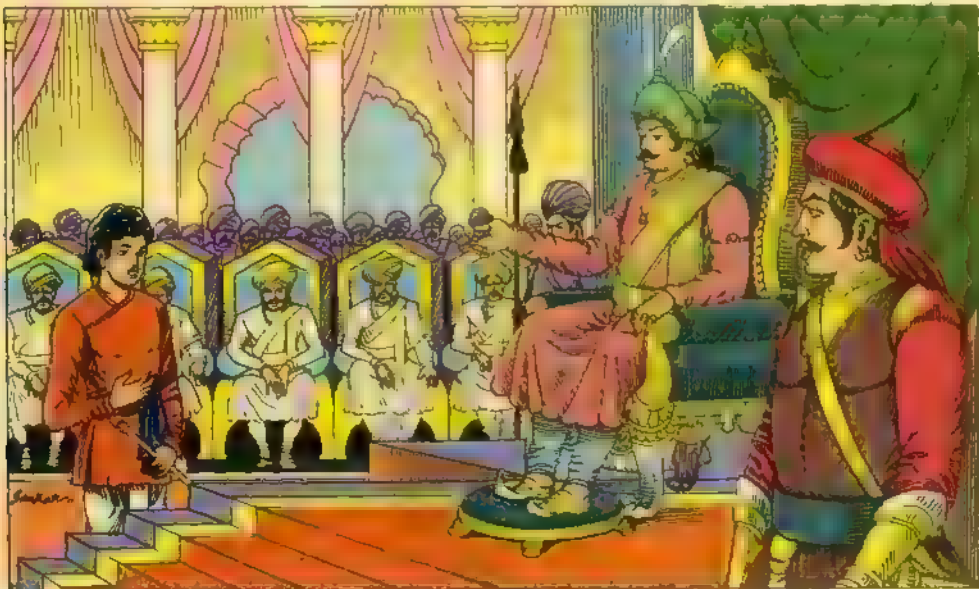
அப்போது யாவரும் அவன் என்ன கேட்கப் போகிறான் என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தார்கள். மன்னனும் தன்னையும் நாட்டையும் காத்த அந்த மாவீரனுக்கு எதையும் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தான். நாட்டில் பாதியைக்கூடக் கொடுக்க அவன்தயாராக

இருந்தான். அவனுக்கு பொன்னோ, மணியோ, எதைக் கேட்டாலும் கொடுத்து விடலாம் என்று நினைத்தான்.

ஆனால் சேஷகோபாலன் சற்று நேரம் வரை எதுவும் பேசவில்லை. அதைக் கண்ட மன்னன் "மாவீரனே! சற்றும் தயங்காதே. என்ன வேண்டுமானாலும் நீதாராளமாகக் கேள். நான் கொடுக்கிறேன்" என்று கூறி அவனது பதிலை எதிர்பார்த்தான்.

சேஷகோபாலனும் மன்னனை வணங்கி "அரசே! இப்போது என்னை மன்னியுங்கள். நான் என்ன விரும்புகிறேன் என்பதைத் தாளைத் தங்கனிடம் தெரிவிக்கிறேன்" என்றான்.

மறுநாள் விடியற்காலையில் சேஷகோபாலன் எழுந்து தன் மந்திர சக்தி வாய்ந்த புல்லாங்குழலை ஒடித்து கோட்டை அகழிக்குள் எறிந்து விட்டு யாரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் தன் ஊருக்குக் கிளம்பி போய் விட்

டான்.

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி
"மன்னனே! முதலில் அரசகுமாரி
யைப் பார்த்ததும் சேஷகோபாலன்
அவளை மணக்கத்தானே விரும்பி
னான். அவன் மணந்தால் அந்தப்
பெண்ணைத்தான் மணக்க வேண்டும்
என்று நீர் மானித்துக்கொண்டீர். இன்
மன்னனிடம் அவன்தான் விரும்பு
வதை கொடுத்த வேண்டி மென்றுப்
வாங்குபவர்களுக்கும் கொண்டு
ஆனால் மன்னன் தர்பாரில் அவனது
விருப்பம் என்ன என்று கேட்டபோது
அதை மறுநாள் சொல்வதாகக் கூறி
அவன் மறுநாள் தம் ஊருக்குக் கிளம்
பிப் போய் விட்டானே. அது மட்
டுமான் சக்திவாய்ந்த புல்லாங்குழலை
யும் ஒடித்து எறிந்து விட்டானே.
அவன் ஏன் அரச குமாரியை மணந்து
கொள்ளாமல் ஊருக்குத் திரும்பிப்
போனான்? ஏன் புல்லாங்குழலை
ஒடித்துப் போட்டான்? இக்கேள்வி
களுக்குச் சரியான பதில்கள் கொடுக்க
ருந்தும் நீ கூறாவிட்டால் உன் தலை
வெடித்துச் சூக்கு நராகி விடும்" என்
றது.

விக்கிரமனும் "சேஷகோபாலன்

காட்டில் கண்ட முனிவரிடம் புதிய
பாடம் கற்றான். அவர் புல்லாங்குழ
லைப் பற்றியும் ஒருவன் தன் சக்திக்கு
மேல் ஆசைப்படக் கூடாது என்றதை
அவன் தர்பாரில் இருந்த போது
நினைத்துப் பார்த்தான். சாதாரணப்
பட்ட தான் மாவீரனெனப் பெயர்
பெறவும் அரசகுமாரியைக் கண்டு
மன்னுறக்கு வெற்றி வாங்கித் தந்த
தும் மகிழ்ச்சி வாய்ந்த புல்லாங்குழ
லாட்களென்பது அவன் நினைவிற்கு
வந்தது. வெறும் மந்திர சக்தியால்
மாவீரன் என்று பட்டம் பெறுவது சரி
யல்ல என்பதைச் சீனாதிபதி பார்க்க
பார்வையிலிருந்து அவன் புரிந்து
கொண்டான். அதனால் அரசகு
மாரியை மணப்பதும் தன் சக்திக்கு
மீறியது என அவன் எண்ணினான்.
அதனால்தான் அந்தக் குழலை ஒடித்து
எறிந்து விட்டதன் ஊருக்குப் போய்
விட்டான்" என்றான்.

விக்கிரமனின் சரியான இந்த பதி
லால் அவனது மௌனம் கலையவே
அவன் 'கமந்து வந்த உடலோடு
வேதாளம் உயரக் கிளம்பிப் போய்
மீண்டும் முருங்க மரத்தில் ஏறிக்
கொண்டது.

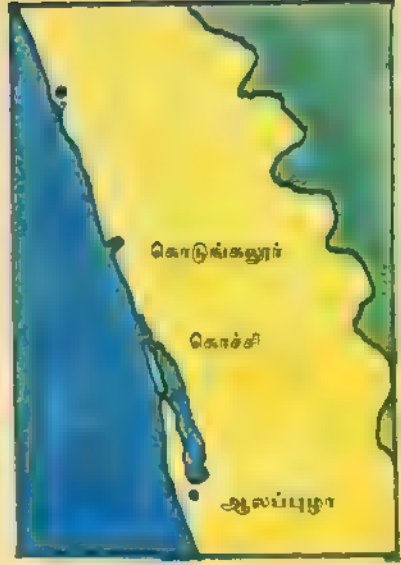
மலபார் கடற்கரை

கருத்து மீராநாயர் ♦ ஒலிபா கோபகுமார்

மலபார் கடற்கரைப் பயணத்திலுநாம் முதலில் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க பழமையான கொடுங்கலூரை அடைகிறோம். இது முன்பு முஜிரிஸ் என்று பெயர் பெற்றிருந்தது.

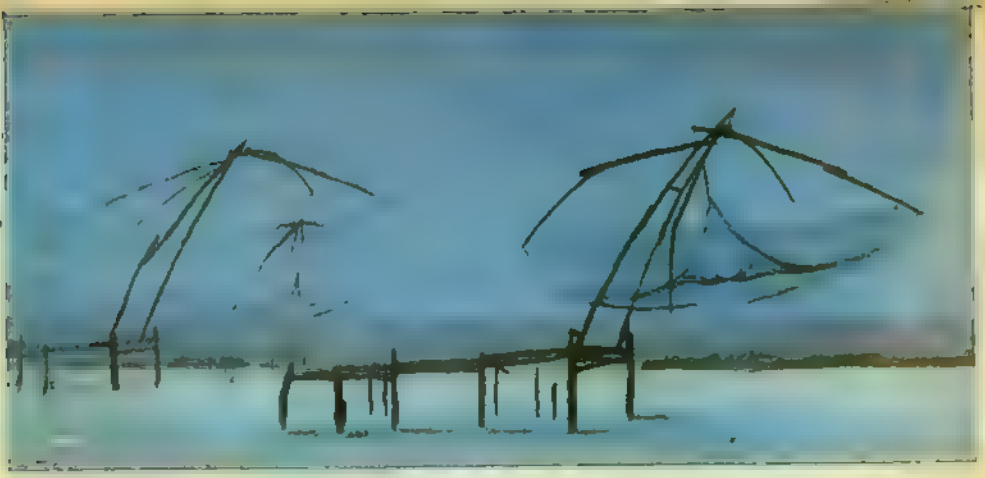
இததுறைமுகம் பழங்காலத்தில் டோனிகஸ் எனப்பெற்றது, அரேபியா கிரீஸ், ரோம ஆகிய நாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்பு கொண்டு ஆடைகள், தாமிரம், பித்தளைப் பாதிரங்கள், மது ஆகியவற்றை இறக்குமதி செய்தது. மிளகு குரங்குகள், புல்கள் கிளிகள் யானைகள் முதலியவற்றை ஏற்றுமதி செய்தது.

இந்தக் கொடுங்கலூரில்தான் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் முதன் முதலாக ஆதாமன் கரை இறங்கினார்கள். கி.பி. 52ல் வந்த செண்டதாமஸ் கேரளத்தில் கிருஷ்ணமங்கலம், பி.பி. 1314ல் வந்த முதலாவது மகதி இங்கு கி.பி. 300ல் இஸ்லாமம் தழுவிய கடைசி சேர பன்னாளை சேரமான் பெருமானால் கட்டப்பட்டது. இந்த மகதி எளிதாய் முறைபிடி மரத்தாலும் கல்லாலும் கட்டப்பட்டது. இதற்கு மறை மகுதிகளுக்குள்ளது. போலக் கணம் கோபுரம் ஜுவலை மீட்டும் இது மேற்கு நோக்கி இராமலகிழக நோக்கி உள்ளது. கேரள ஆலயங்களில் உள்ளது போல ஒரு பெரிய விளக்கு, இம்மகுதியில் உள்ளது.

முதலாவது மகுதி

கொடுங்கலூரிலுள்ள பத்திரகாளி கோவில் ஹிந்துக்களுக்குப் புனிதமானது. இந்தக் கோவிலிலுள்ள அம்மன் கேரளக் கடற்கரையைக் காப்பதாக மக்கள் கருதுகிறார்கள். கொடுங்கலூர் துறைமுகம் பெரியாற்றில் கி.பி. 1314ல் வந்த வெள்ளத்தால் மணலடித்துப் பயனற்றதாக ஆயிற்று. இவ்வாறு அது வணிகத்திற்குத் தகுதி பெறாத போகவே கொச்சித் துறைமுகம் வளர்ச்சியுற்றது.

உலகின் மிகச் சிறந்த துறைமுகங்களில் கொச்சி ஒன்று அதை அரபிக் கடலின் அரபி' என்னும் கூறுகிறார்கள் இது எல்லாப் பருவகாலங்களுக்கும் ஏற்ற துறைமுகம் கொச்சி பல தீவுகளாலும் உள்ள நாட்டு ஒரு பகுதியாலும் ஆனது வெல்லம்ங் டன் தீவு, டோலகாடி தீவு வைபீரி தீவு என்று பல தீவுகளால் கொச்சி ஆனது வைபீரி தீவில் மீன பிடிக்க சீனாவில் உபயோகிக்கிறார்கள் இந்த வலைகளை குடலாயகான காலத்தில் விபாபாரிகள் பார்த்து அவை இயங்குவது மீன பிடிக்க முன் வைத்தது அதன் மேல் ஒரு விளக்கை வைத்தது மீனகளைக் கவர்த்து வலைகளில் பிடி வைத்ததாசன இம்முறையில மீன பிடிக்க ஏழெட்டுப் டோகன தேவைப்படுகிறார்கள்

உள்ளாட டுல அம் பந்துள்ள கொச்சிக் கோட்டை துறைமுகத்தின் பக்கத்தில் உள்ளது

இது ஐரோப்பியக் குடியிருப்புகளில் மிகப் பழமையானதாகக் கருதப்படுகிறது

போர்த்துகீசியரால் கி.பி. 1510ல் கட்டப்பட்ட சென்ட் பிரான்சிஸ் சர்ச் நாட்டி ஸீயை மகப் பழமையானது கொச்சியில் கி.பி. 1524ல் இறந்து போன வாஸ்கோடி காமாவின் சடலம் இங்கு வைக்கப்பட்டு பிறகே கி.பி. 1538ல் போர்த்துகலுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அச்சடலம் வைக்கப்பட்ட இடம் பித்தளைக் கம்பிகள் கொண்டு சுற்றிலும் போடப் பட்ட அடைப்பாக உள்ளதை இன்றும் காணலாம்.

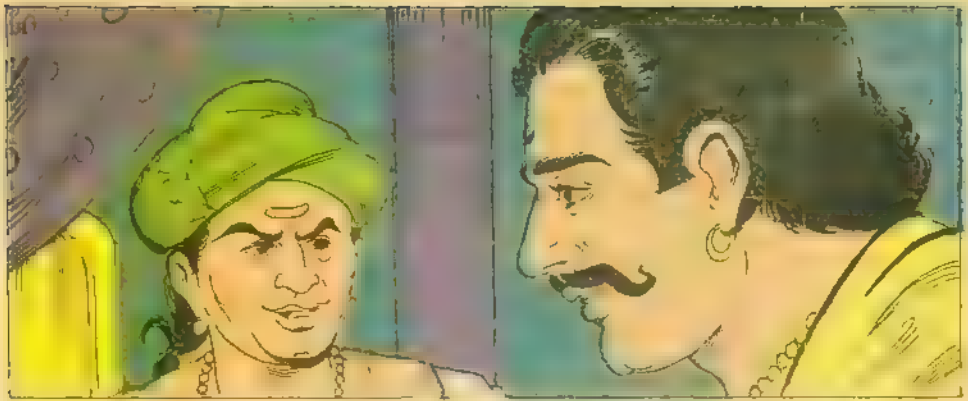
சென்ட் பிரான்சிஸ் சர்ச்

கொச்சிக் குத தெற்கே உள்ள மட்டஞ்சேரி கோளாலில் ஆதாசனின் உறைவிடம் இப்போது அவர்களது எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளது ஏனெனில் பலர் இஸ்ரேலிகளுக்குப் பிடிபட்டார்கள் இந்த ஆதாசனின் குடியிருப்பு 15 நாட்களாக நூற்றாண்டில் அடைக்கப்பட்டது பாட்சி தொழுகை இடம் என்பதும் ஆதாசனின் தொழுகையிடம் 430 ஆண்டுகளுக்கொன்று கட்டப்பட்டது இங்கு 18ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட மணிக் கண்குழன்றும் உள்ளது

இந்தத் தொழுகை இடத்திற்குப் பக்கத்தில் ஆண்டிக்கு மட்டஞ்சேரி அரண்மனை உள்ளது இதன் உட்பகுதி ஆராமாயண, மகாபாரதக் காட்சிகள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன கொச்சி மன்னர்கள் பயன்படுத்திய பல்லக்குகளையும் ஆடைகளையும் கொண்ட அருங்காட்சியகமாக இன்று இது விளங்குகிறது

இந்த அரண்மனையை 'டச்சு அரண்மனை' என அழைக்கிறார்கள் ஆனால் இது டச்சுக் காரர்களால் கட்டப்படவில்லை இதை போர்த்துக்கீசியர் கொச்சி மன்னரின் அரண்மனையை அழித்ததற்காகப் புதிதாகக் கட்டி கொடுத்தார்கள் அதற்குப் பின் டச்சுக்காரர்கள் இதன் கூரைப் பகுதியைத் தங்கள் பாணியில் புதுப்பித்தார்கள்.

கவிஞரின் சுற்பனை வளம்

நாகையூர் கடற்கரைப் பகுதியில் ஒரு ஜமீனிலுள்ள சிறிய ஊர். அப்பகுதி சில சமயங்களில் புயலாலும் மழையாலும் தாக்கப்பட்டு பலத்த சேதத்திற்கு உள்ளாகி வந்தது. ஒரு முறை வீசிய பயங்கரப் புயலில் நாகையூர்வாசிகள். தம் வயல்களிலிருந்து பயிர்களையும் மரங்களையும் இழந்தது மட்டுமல்லாமல் தம் வீடுவாசல்களையும் இழந்து பரிதவிக்கலானார்கள்.

அவர்களது ஜமீன்தாரர் இரக்ககூபாவமுள்ளவர். தம் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களென்றால் அவர்பண்டங்களைக் கொடுத்துப் பண உதவியும் செய்பவர். அம்முறையும் இயற்கையின் சிற்றத்தால் மக்கள் பட்ட அவதியைக்கண்டு அவர் தாராளமாக எல்லா விதத்திலும் அவர்களுக்கு உதவினார்.

அப்போது ஆஸ்தான சோதிடர் அவரிடம் "பிரபுவே! இயற்கையின்

சிற்றத்தை தம் மால் தடுக்க முடியாது தான். இயற்கை என்பது நிலம், நீர், நெற்பு, காற்று, ஆகாயம் எனப் பஞ்சபூதங்களைக் கொண்டதுதான். இவற்றில்காற்றானவாயுவின்புத்திரர் அனுமார். அவரைவழிபட்டால் அவர் இத்தகைய இயற்கையின் சிற்றங்களிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றுவார். எனவே அவரது விக்கிரகம் ஒன்றை நிறுவ வேண்டும்" என்று கூறினார்.

ஜமீன்தாரரும் அது நல்ல யோசனையே என்று ஏற்புக் கொண்டு ஒரு அழகிய நந்தவனத்தை அமைத்து அதில் அனுமாரின் விக்கிரகத்தை நிறுவ ஏற்பாடுகளைச் செய்யச் சொன்னார். அந்த நந்தவனத்தில் பல பூச்செடிகளும் பழ மரங்களும் வளர்க்கப்பட்டன. அது மிக அழகாக அமைந்தும் விட்டது.

அதில் அனுமாரின் விக்கிரகத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்ய ஒரு நல்ல நாளும்

குறிக்கப்பட்டது. அந்த நாளில் பெருந்திரளாக அந்த நந்தவனத்திற்குள் வந்து சேர்ந்தார்கள். அந்த அழகிய நந்தவனத்தில் முறைப்படி அனுமார் விக்ரிகமும் நிறுவப்பட்டது.

இச்சமயத்தில் பல சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தன. கவிஞர்கள் தம் கவிதைகளைக் கூறினார்கள். பாமர மக்கள் பஜனையில் ஈடுபட்டார்கள். இவையாவும் அனுமாரைப் பற்றியேதான் இருந்தன. அந்த உற்சவ நிகழ்ச்சி நிரலில் இராமாயணத்தின் சுந்தர காண்டப் பாராயணமும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது.

அதைக் கண்ட ஒருவர் ஆத்திரத்தோடு "நடக்க வேண்டியது நடந்தே தீரும். எனவே அதையாராலும் தடுக்க முடியாது. இராமாயணத்தின் சுந்தர

காண்டத்தைப் பாராயணம் செய்வதால் அனுமார் தோன்றி நன்மை புரிவார் என்பதெல்லாம் நம்பத் தக்கதல்ல. நான் சுந்தரகாண்டத்தை எளிய நடையில் கவிதை வடிவில் நம் தாய் மொழியில் எழுதி வைத்திருந்தேன். ஆனால் அதை அண்மையில் அடித்த புயல் வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது. அப்போது ஒன்றும் அனுமார் மேலே இருந்து குதித்து வந்து காப்பாற்றி விடவில்லை" என்றார்.

அதைக் கேட்ட பலர் ஆத்திரம் கொண்டார்கள். "இவன் யாரோ நாத்திகன். கடவுளை நம்பாதவன். இவனை இப்படியே பேச விடக் கூடாது" என்று பலர் கூச்சல் போட்டனர். சிலர் அவனை அடிக்கவும் முயன்றனர். ஆனால் ஜமீன்தாரரின் கட்டளையின்பேரில் அவரது ஆட்கள் அவர்களைத் தடுத்தனர்.

ஜமீன்தாரர் அவரைத் தம்மருகே அழைத்து 'இயற்கையின் சிற்றத்தை யாராலும் தடுக்க முடியாதுதான். நீங்கள் பக்தி சிரத்தையுடன் அதை எழுதி இருந்தால் ஒருவேளை அது வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லாமல் இருந்திருக்கும். பரவாயில்லை. நீங்கள் மீண்டும் சுந்தரகாண்டத்தை எழுத எல்லாவசதிகளையும் செய்து கொடுக்கிறேன்" என்றார்.

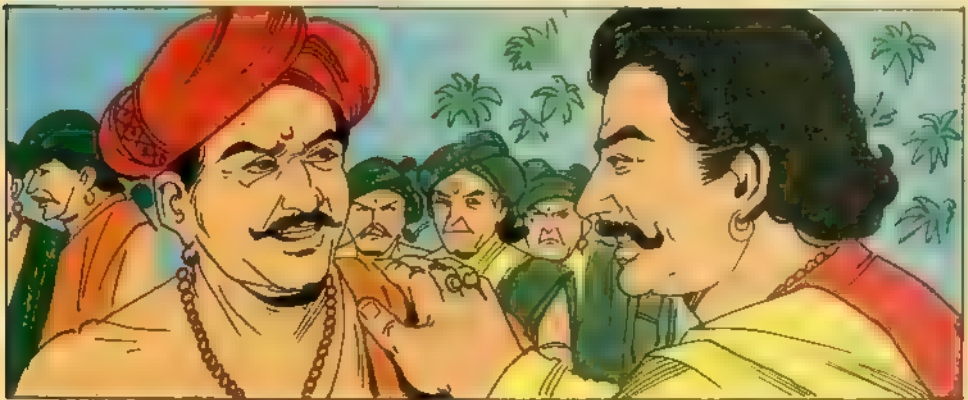
இதைக் கேட்டு அவர் வெட்கமடைந்து "பிரபுவே. எல்லோரும் சுந்தர காண்டத்தைப் பாராயணம் செய்தால் நன்மை ஏற்படும் என்று

கூறியதால் அந்த நம்பிக்கையில் சுந்தர காண்டத்தைப் படித்து விட்டு எளிய நடையில் எழுதிவைத்தேன். ஆனால் அதை வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டதே என்ற ஆத்திரத்தில் ஏதேதோ கூறி விட்டேன். பஞ்சபூதங்களில் நான்காவதற்குப் பிறந்த திரு உருவம் ஐந்தாவதற்கும் இரண்டாவதற்கும் இடையில் வெகுதூரம் போய் முதலாவதற்குப் பிறந்ததற்கு தைரிய மூட்டி மூன்றாவதுடன் நட்பு கொண்டு ஒரு கலக்கு கலக்கி விட்டு மறுபடியும் ஐந்தாவதற்கும் இரண்டாவதற்கும் இடையில் சென்று முதலாவதற்கும் பிறந்ததற்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தது. இந்த நந்தவனம் அதனால் சிறப்படையட்டும்" என்றார்.

ஜமீன்தாரரும் மற்றவர்களும் அக்கவிஞர் கூறியது புரியாமல் திகைத்தனர். அப்போது ஆஸ்தான கவிஞர் எழுந்து "பிரபுவே! இக்கவிஞரின் திறமைதான் என்ன! பஞ்ச பூதங்களைக் கொண்டு அனுமாரைப் புகழ்ந்து சுருக்கமாய் கூறி விட்டாரே. பஞ்ச பூதங்களில் நான்காவதான வாயுவுக்

குப் பிறந்த அனுமார் ஐந்தாவதும் இரண்டாவதுமான ஆகாயத்திற்கும் சமுத்திரத்திற்கும் நடுவே சென்று முதலாவதான பூமாதேவியின் புதல்வியான சீதாதேவியைக் கண்டு தைரியம் கொடுத்து, மூன்றாவதான நெருப்பால் இலங்கையை எரித்து விட்டுப் பிறகு மறுபடியும் ஐந்தாவதும் இரண்டாவதுமான ஆகாயத்திற்கும் சமுத்திரத்திற்கும் இடையே புகுந்து வந்து முதலாவதற்குப் பிறந்த பூதேவியின் புதல்வி சீதாதேவிக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தார் என எவ்வளவு சாதுரியமாகக் கூறியுள்ளார்" என்று விளக்கினார்.

ஜமீன்தாரரும் "அடேயப்பா! இவர் கூறியதில் இவ்வளவு கருத்தாபுதைந்திருக்கிறது! எங்களுக்கு இதெல்லாம் புரியவில்லையே. நீங்கள் எடுத்துக்கூறிய பிறகுதான் தெரிந்தது. உண்மையிலேயே இவர் மகாப் பண்டிதர்தான்" என்று கூறி அக்கவிஞரைப் பாராட்டிப் பரிசளித்தார். மக்களும் அவரை மிகவும் பாராட்டிப் புகழ்தார்கள்.

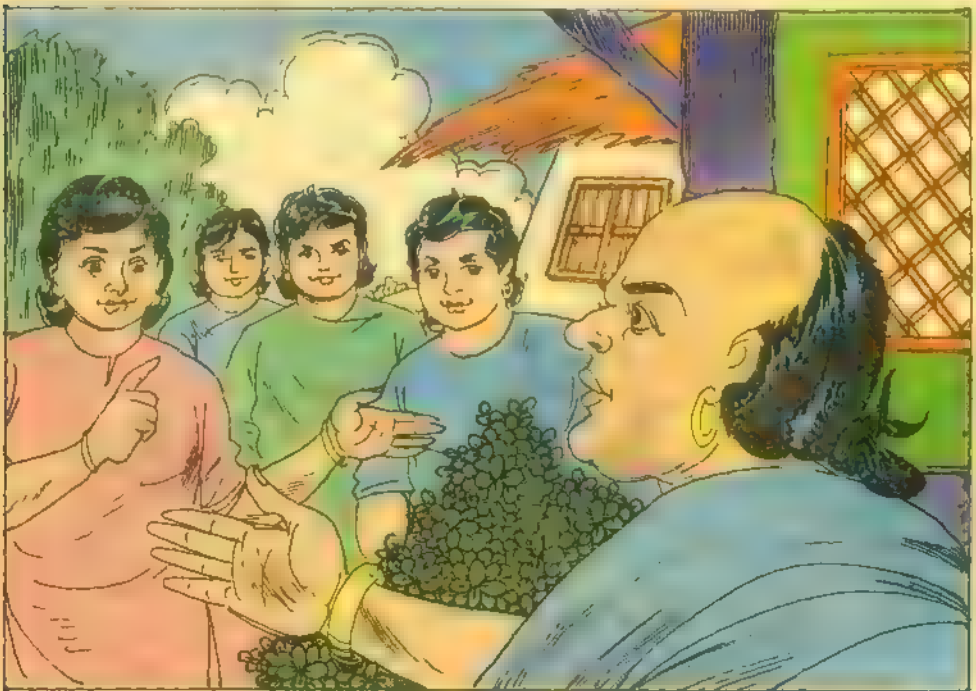
உதவியா அது?

குருதிப் பிம்பங்கள் சந்திப்பை உண்டாக்கி, ஊரகாரியி நந்து மாணவர்கள் வந்து அங்கு டிடித்தவர்கள் ஓர் அந்தரங்க சூழல் உருவாக்கி மாணவர்களுக்கு பிறருக்கு உதவித் தர வேண்டி சிவசபையில் வயதானவர்கள் பாதையைக் கடக்க திறமையானவர்களுக்குத் தனிப்பட்டதற்குச் சிவசபையினர் அவர்களுக்குப் பாதையைக் கடக்க உதவி மிற்பெயர் காணச் செய்து, உதவி புண்ணியமாகும் என்றார்.

அதற்கு உதற்கு, எந்தக் காலத்திலும், எந்தவிதமான துறியிலும் கருத்து வந்ததாகக்
கூறவில்லை. இவ்வாறு கூறியிருப்பதற்கு என்ன காரணமென்று கேட்டால், அதற்கு
காரணம் என்னவென்று சொல்ல முடியாது என்று சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் கொண்டு போய்
விட்டதாகக் கூறினார்கள்.

[illegible]

யிதின, நான் உன் புகழைத் தன் புகழில் சேர்த்துக் கொண்டு ||

அம்புலிமாமா

பொன்மயமான
பொழுதுகள் - 5

பெரிய வேட்டை

கறகால மனிதன் 'கரு தன் கல் ஆயுதத்தைப் பறித்
தான்

தவறியது

இதகதைப் பின் சட்டைத்தலை மிகுபடும்
தவறு என்ன?

பொன்மயமான பொழுதுகள் வினாக்கள்

1 வந்த பொழுதுகள் ஒருவரிடில் வாழும் இந்த ராபின்
உயிரிழிததைப் பிடிக்கப் பல நூற்றாண்டுகளாக
முயன்று வருகிறார்கள் இதன பெயர் என்ன?

2

தமிழ்நாட்டில் பண்டைய காலத்தில் இருந்த
பெரிய நகரம் என்ன? அது எங்கே இருந்தது?

3

பெரிய நகரமாக பலகாலமாக இருந்த
இந்த நகரம் என்ன? அது எங்கே இருந்தது?
அது என்ன நகரம்? அது என்ன நகரம்?
அது என்ன நகரம்? அது என்ன நகரம்?

4

ஒரு பறவையின் எலும்புக கூடு ஏன்
வேசாக இருக்கிறது?

5

மனிதனின் கழுத்தில் ஏழு
எலும்புகள் உள்ளன ஒட்டைச்
சினிமாவின் கழுத்தில் எவ்வளவு
எலும்புகள் உள்ளன?

6

பாலில் எழுதிய நாவலின் அடிப
படையில் 1933ல் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு
திரைப்படத்தின் நியூயார்க் தெருக்களில் வெற்றி
பிடித்த மாபெரும் மனிதக் குரங்கு ஒடுவதாகக் காட்
பட்டது அந்தத் திரைப்படத்தின் பெயர் என்ன?

7

மிகப் பெரிய மூட்டை
யிடும் பறவை எது?

8

கராமீன்கள் நீலலாமல்
போய்க் கொண்டே இருக்க
வேண்டுமாயின் எப்போது நகராமல்

சுருட்டி

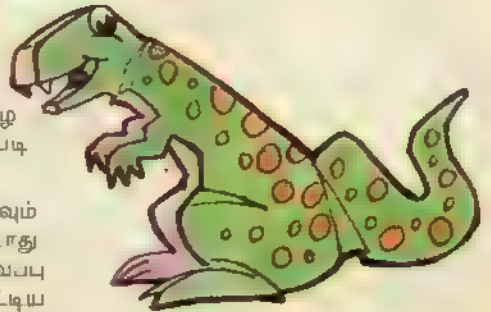
டினாசோர்கட் அவுட் செய்யுங்கள்

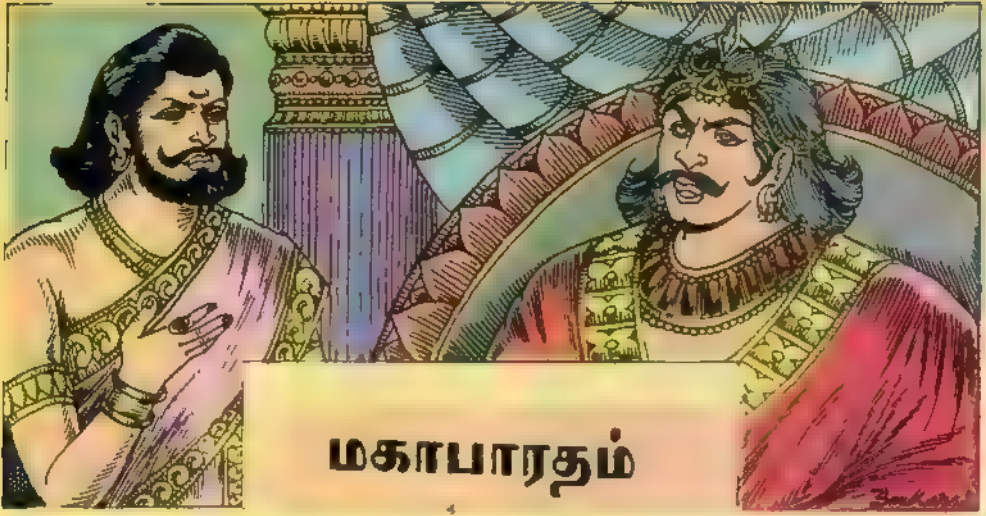

இந்த டினாசோர்கட்
அவுட் உருவத்தை ஒரு
வெட்டியான அட்டை
பெரிதாக வரையுங்கள்
புள்ளிகளையும் கோடுகளையும்
கவனித்துச் சரியாகக் குறியிடுங்
கள். இதை வெட்டி எடுத்து வண்
ணம் கொடுங்கள் இது இப்போது
மடிக்க ஏற்றதாக உள்ளது. மடிக்கு
முன் கத்திரிக் கோலின் முனையால்
கோடிட்ட வரியில் அழுத்திப் பள்ளக்
கோட்டை வரையவும்

கோடுள்ள இடத்தில் மடிககவும் இப்படிக்கீழ்
நோக்கி மடித்துப்பின்னும் புள்ளிகளை தெரிபடிப்படி
இருக்க வேண்டும்

கோடிட்ட இடத்தில் (...) மேல் நோக்கி மடிககவும்
இவ்விதம் மடிககும் போது கோடுகளை தெரிபடிக்காது
வாடும் தகுபனிலுருவத்தினைபடும்படுங்கள் சிவப்பு
நிறத்தில் காட்டப்பட்ட பகுதிகளை படத்தில் காட்டிய
படி ஒட்ட வேண்டும்

மகாபாரதம்

மைத்திரேயர் சென்ற பின் திருத ராஷ்டிரன் விதுரனிடம் கிம்மீரனின் வதம் பற்றி கேட்ட விதுரனும் அதைக் கூறலானான்.

வனவாசம் செய்யச் சென்ற பாண்டவர்கள் மூன்று நாட்களுக்குப் பின் இரவில் கிம்மீரவனத்தை அடைந்தார்கள். அப்போது பயங்கர ராட்சஸன் ஒருவன் அவர்களை வழி மறித்து நிறுத்தினான். அவனது அனல்கக்கும் கண்களும் நீண்ட வெண்மையான பற்களும் எவரையுமே பயமுறுத்தக் கூடியனவாக இருந்தன. அவனது இரைச்சலில் காட்டு மிருகங்களெல்லாம் பயந்து ஓடலாயின. அவன் கையில் எரியும் தீவட்டி இருந்தது.

பாண்டவர்களும் துரௌபதியும் கூட வந்த பிராம்மணர்களும் அந்த ராட்சஸனைக்கண்டு பயந்து விட்டார்கள். துரௌபதி கண்களை மூடிக்கொண்டாள். தெளமயர் பிசாசுகளை

விரட்டும் மந்திரத்தை ஜெபிக்கலானார். தருமர் அந்த ராட்சஸனிடம் "நீ யாரப்பா? இங்கே எப்படி வந்தாய்?" என்று கேட்டார்.

அந்த ராட்சஸனும் "நான் பகாசுரனின்தம்பி என்பெயர்கிம்மீரன். காமயக வனத்தில் என் இஷ்டப்படி திரிபவன் அதனால் இங்கு எந்த மனிதனும் வரக் கூடாது. நீங்கள் என் இங்கே வந்தீர்கள்? உங்களை எல்லாம் இப்போதே விழுங்கப் போகிறேன்" என்று இடி இடிக்கும் குரலில் கூவினான்.

தருமரும் "நாங்கள் பாண்டவர்கள் நாங்கள் கொடுத்த வாக்கைக் காக்க வனவாசம் மேற்கொண்டுள்ளோம். அதனால்தான் இங்கு வந்தோம்" என்றார்.

கிம்மீரனும் "ஓகோ நீங்கள் பாண்டவர்களா? இவன்தான் பீமனா? இவன் என் அண்ணன் பகாசுரனைக்

எறிந்தான்.

பீமன் அதைத் தன் காலால் நசுக்கி அணைத்தான். கிம்மீரனும் ஒரு மரத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வரவே இரு வரும் மரங்களைக் கொண்டு ஒரு வரையொருவர்தாக்கினார்கள். பீமன் அடித்த அடிகளால் சிறிது நேரத்தில் கிம்மீரன் களைத்துப் போனான். அப்போது பீமன் அவனைப் பிடித்துத் தூக்கி 'கிர்கிர்' ரென்று சுற்றி தரை மீது எறிந்து அவனது இடுப்பைத் தன் காலால் ஒரு மிதி மிதித்தான். கிம்மீரன் மாண ஒல மிட்டான். அவனது உயிர் அவனது உடலை விட்டுப் பிரிந்தது. பீமன் அவனது உடலைத் தூக்கி வெகு தூரத்தில் போய் விழும்படி எறிந்தான்.

இதைக் கண்டு தருமரும் மற்ற பாண்டவர்களும், துரௌபதியும் தெளையரும் பீமனை மிகவும் பாராட்டினார்கள்.

விதூரன் இவ்வாறு கூறி முடிக்கவே திருதராஷ்டிரன் பெருமூச்சு விட்ட வாறே கவலையில் மூழ்கினான். இதே சமயம் பாண்டவர்கள் நயவஞ்சகத்தால் சூதாட்டத்தில் தம் உடைமைகளை எல்லாம் இழந்து காட்டிற்குச் சென்று விட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டது அவர்களைக் காண யாதவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் வந்தார்கள் யாதவர்களோடு வந்த கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களின் நிலை கண்டு கண்கலங்கினார்.

அவர் "கயவர்களான துரியோதனன், துச்சாதனன், சகுனி, கர்ணன் ஆகிய நால்வரின் சூழ்ச்சியால் இந்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்கள் ஒழிந்தால் தான் தர்மத்தை நிலை நாட்ட முடியும்" என்றார். துரௌபதி திருஷ்

கொன்றவன். என் நண்பன் இடும் பனைக் கொன்று அவனது தங்கை இடும் பனியை அணங்கான் வெகு நாட்களாக இவனைக் காணவில்லை. பப்பத்துக் கொண்டிருந்தான். இப்போது அகப் பட்டுக் கொண்டான். இவனைக் கொன்று இவன் அகத்தைக் குடித்து அறுகல் அறு கிறென் இவனைத் தவற்த உங்களையும் விட மாட்டேன்" என்று கூறினான்.

தருமர் பீமனைப் பார்க்கவே அவன் கடுங் கோபம் கொண்டு ஒரு மரத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டு "அட்ட கிம்மீரா என்னை நீ ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நான்தான் உன்னை எம லோகத்திற்கு அனுப்பப்போகிறேன்" என்று கூறியவாறே அவனைத் தாக்க லானான். அடிபட்ட கிம்மீரன் தன் கையிவிருந்த தீவட்டியை பீமன் மீது

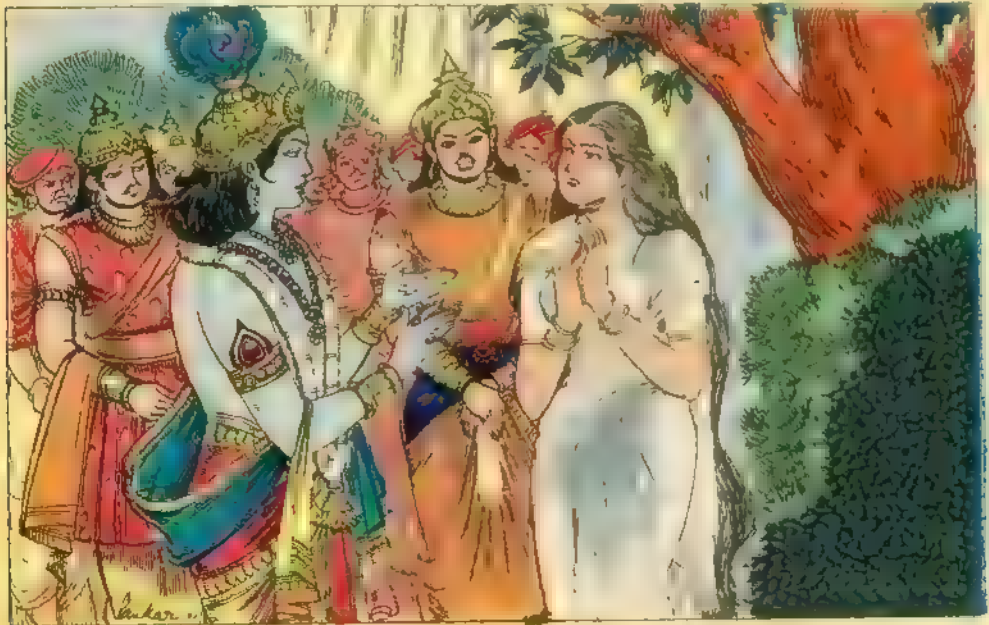
டத்யும்னையும் மற்ற பாஞ்சாலர் களையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்த கிருஷ்ணரைக் கண்டு கௌரவர்கள் தனக்கு இழைத்த கொடுமைகளைக் கூறிக் கண்ணீர் வடித்தாள்.

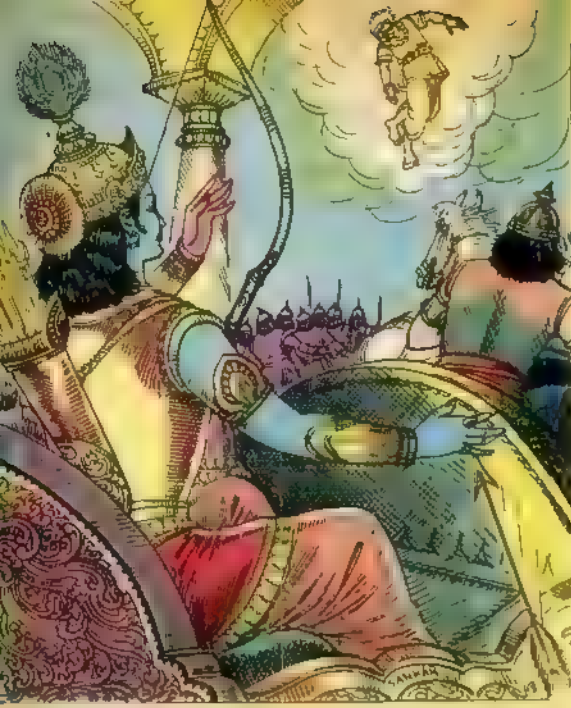
கிருஷ்ணரும் அவளுக்கு ஆறுதல் கூறி "துரௌபதி! உன்னை அவ மானப்படுத்திய அக் கொடியவர் களுக்கு அழிவு காலம் நெருங்கி விட் டது. அவர்களெல்லாம் அழியத்தான் போகிறார்கள். விரைவில் பாண்டவர் கள் தாம் இழந்தவற்றையெல்லாம் திரும்பப்பெற்று விடுவார்கள்" என்று சமாதானப்படுத்தினார். திருஷ்டத் யும்னனும் சில வார்த்தைகள் கூறி துரௌபதியைத் தேற்றினான்.

கிருஷ்ணரும் தர்மரிடம் "நான் அப் போது துவாரகையில் இருந்திருந்தால் உங்கள் சூதாட்டத்தைக் காண வந்து தக்கவிதமாய் உதவி செய்திருப்பேன். நான் உங்களோடு அப்போது இருந்தி ருந்தால் அந்த சூதாட்டம் கூட நடந்தி

ருக்காது. துரி யோதனன் ஏதாவது வம்பு செய்தாலும் அவனையும் ஒழித் திருப்பேன். நான் துவாரகைக்குத் திரும்பி வந்த போது தான் யுத்தானன் உங்களைப் பற்றிய விஷயங்களைக் கூறினான். அதைக் கேட்ட துரிய உங் களைப் பார்க்க ஓடோடி வந்தேன்" என்றார்.

அப்போது தருமர் "அப்போது நீங் கள் ஏன் துவாரகையில் இ ருக்க வில்லை?" என்று கேட்டார். கிருஷ்ணரும் "ராஜத்ய யாகத்தின் போது சீகபாலனை நான் கொன்ற தால் அவனது தம்பி சால்வன் என்மீது கடுங்கோபம் கொண்டான். அவனி ருந்த சீகபாநகைத்தாக்க நாள் சென் றேன். சால்வன் தான் ஷர விமலனத் தில் வந்து முதலில் துவாரகையைத் தாக்கினான். அதனால் அங்கு பலத்த சேதம் ஏற்பட்டது. நான் அப்போது இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் இ ருந்ததால் அத்தாக்குதலை எதிர்க்க முடிய

வில்லை. அதை உக்கிரசேனன் எதிர்க்க வேண்டியதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கதனையும் சாம்பனையும் போருக்கு அனுப்பினார். அப்போரில் பிரத்யும்னன் தீரச் செயல் புரிந்து சால்வனைத் திக்குமுக்காடச் செய்தான். நானும் இச்சமயத்தில் இந்திரப் பிரஸ்தத்திலிருந்து துவாரகைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன்” என்று கூறி மேலும் தொடர்ந்தார்.

“துவாரகைக்கு வந்ததும் சால்வன் செய்த படு நாசத்தைக் கண்டு நான் சால்வனைக் கொல்லாமல் துவாரகைக்குத் திரும்புவதில்லை என்று சபதம் செய்தேன். இதை அறிந்த சால்வன் தன் விமானத்தின் உதவியால் எங்கோ ஓடி மறைந்தான். அவன் கடலுக்கு மேல் ஆகாயத்தில் தன் விமானத்தை நிறுத்தி அதிலிருந்தபடியே

மாயப்போர்புரியலானான். அதனால் நான் அவனைத் தாக்க எய்த அம்புகள் பயன்றுப் போயின. ஆனால் அவன் எய்த அம்புகளோமழை கொட்டுவது போல என் மீது வந்து விழுந்தன. இதைக் கண்டு சால்வனோடு விமானத்தில் இருந்தவர்கள் கை தட்டிச் சிரித்தார்கள். அந்த ஒலியைக் கேட்டு அது கிளம்பிய இடத்தை நான் அம்புகளால் தாக்கினேன். அதனால் சிலர் கீழே விழுந்து மடிந்தார்கள். ஆயினும் சால்வன் விமானத்தில் இருந்தபடியே தாக்குதலை நடத்திக் கொண்டிருந்தான். இதைக் கண்ட என் தேரோட்டி தாருகன்கூட எனக்கு வெற்றிகிட்டுமா என்று சந்தேகப்படலானான்.

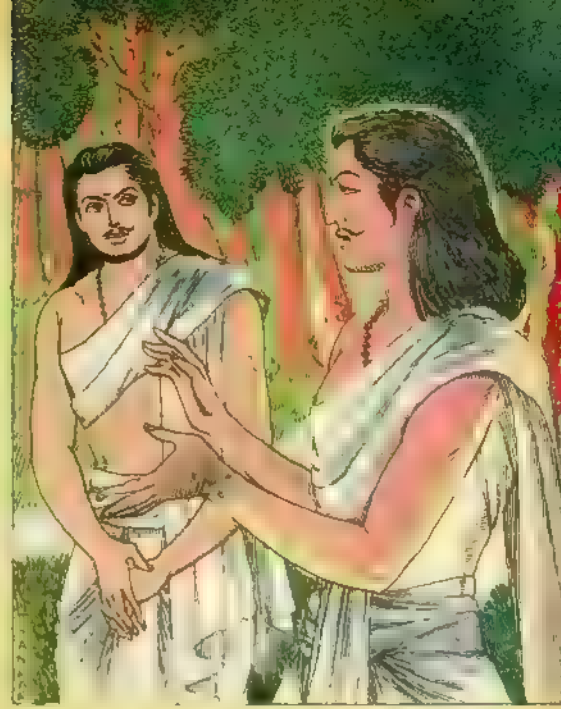
இந்நிலையில் யாரோ ஒருவன் வந்து என்னிடம் சால்வன் துவாரகையிலுள்ள என் தந்தை வசுதேவரைக் கொன்று விட்டான் என்று தகவல் கொடுத்தான். அது உண்மைதானா என்று நான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போது வசுதேவரின் உயிரற்ற உடல் என் முன் விழுந்தது. அதைக் கண்டு என் தலை சுற்றியது என்கையிலிருந்த வில் நழுவினது. இதைக் கண்டு என் வீரர்களும் உற்சாகம் இழந்து நின்றார்கள்.

சற்று நேரத்திற்குப் பிறகே நான் இதெல்லாம் சால்வனின் மாய வேலைகள் என்று உணர்ந்தேன். அதனால் நான் என் சக்கராயுதத்தை ஏவி சால்வனையும் அவனது விமானத்தையும் அதில் இருந்த மற்றவர்களையும் ஒரேயடியாக ஒழித்தேன். இவ்வாறு வெற்றி பெற்று துவாரகைக்கு வந்த போதுதான் உங்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரிய வந்தது. உடனே

உங்களைக் காண இங்கு வந்தேன்.”

பாண்டவர்களைக் காண வந்த யாதவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறி விட்டுத் திரும்பிச் சென்றனர். பாண்டவர்கள் வனவாசம் செய்து கொண்டிருக்கையில் இனி வரப் போகும் போர் பற்றி யோசிக்கலானார்கள். ஒருநாள் தருமர் அர்ஜுனனிடம் “தம்பி! முன்பு விருத்தாகரனுக்கு பயந்து தேவர்கள் தம் ஆயுதங்களை எல்லாம் இந்திரனிடம் ஒப்படைத்தார்கள். பிரதிஸ்மிருதி என்ற வித்தையை வியாச முனிவர் எனக்கு போதித்தார். இதைக்கொண்டு நீ இந்திரனை மகிழ்வித்து அந்த ஆயுதங்களை வாங்கி வா. போர் வந்தால் பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன் முதலானோர் துரியோதனின் பக்கமே இருப்பார்கள். அவர்களை வெல்வது எப்படி என நான் யோசித்த போது தான் வியாசர் இந்த வித்தையை எனக்கு அருளி அதை உனக்கும் கூறச் சொன்னார். என்னிடமிருந்து நீ அதைக் கற்றுக்கொண்டு இன்றே வடதிசைநோக்கிச் செல்” என்றார்.

அர்ஜுனனும் தர்மரிடம் பிரதிஸ்மிருதியைக் கற்றுக் கொண்டு வில் அம்புகளை எடுத்துக் கொண்டும் கவசம் பூண்டும் எல்லோரையும் வணங்கி விட்டுக் கிளம்பினான். துரௌபதி அவனை வழி அனுப்பி கொஞ்ச தூரம் அவனோடு சேர்ந்து சென்றாள். அவள் “நீங்கள் உங்கள் முயற்சியில் வெற்றி பெற்று வாருங்கள். நீங்கள் இல்லாமல் நாங்கள் கவலைப்படுவோம். விரைவில் நீங்கள் திரும்பிவரவும் கடவுளைப்பிராதிப்போம். நம் எதிர்காலம் உங்கள்

கையில் தான் இருக்கிறது” என்று கூறி அனுப்பினாள்.

அர்ஜுனன் வட திசையிலுள்ள இந்திரலோத்திரியை அடைந்தான். அப்போது ஒரு குரல் ‘நில்’ எனக் கூறி அவனை நிறுத்தியது. அர்ஜுனன் சுற்றிலும் பார்த்த போது ஒரு தவ யோகியை ஒரு மரத்தடியே கண்டான். அர்ஜுனன் அவருகே போய் நின்றான்.

அவரும் “யாரப்பா நீ? ஏதோ ஒரு போருக்குச் செல்பவனைப் போலக் கவசம் அணிந்து வில் அம்புகளுடன் இருக்கிறாயே. இந்தப் பகுதியில் உனக்கு என்ன வேலை? இங்கு முனிவர்களும், யோகிகளும் அமைதியான சூழ்நிலையில்தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அமைதியைக் குலைக்கவா வந்திருக்கிறாய்? முத

லில் உன் ஆயுதங்களைக் தூர எறி" என்றார்.

அர்ஜுனனோ அவ்வாறு செய்ய வில்லை. அவன் அவரிடம் "ஐயா! நான் என் நோக்கம் நிறைவேறும் வரை இந்த ஆயுதங்களைக் கீழே போட மாட்டேன். நான் வந்த நோக்கமோ சக்தி வாய்ந்த ஆயுதங்களை இத்திரிவிடமி நந்து பெறவேண்டும். அதற்காகத்தான் நான் சென்று கொண்டிருக்கிறேன்" என்றான்.

அந்த யோகியோ "அடேயப்பா! உன் நோக்கம் சக்தி வாய்ந்த ஆயுதங்களைப் பெறுவது என்றால் அதற்கு நீயிகவும் கூடிய படை வேண்டி இருக்கும். இதுபோல முன்வர்களுக்கும் கவசி போஷடிகளுக்கும் இந்நுதவம் செய்யும் பகுதி. இங்கு உன்னால் என்ன செய்ய முடியாது. அப்படிச் செய்ய முயன்றாலும் இங்கு தவம் செய்யும் முனிவர்களுக்கு நீ இடையூறே செய்ய வாய். அதனால் இந்த முயற்சியைக் கைவிட்டு விட்டு நீ வந்த வழியே திரும்பிப் போய் விடு" என்று பல முறை கூறியும் அர்ஜுனன் தன் ஆயுதங்களைக் கீழே போடாமல் இருக்கவே, அந்த யோகியும் "உன் உறுதி

யைப்பாராட்டுகிறேன். உனக்கு என்ன வேண்டும்" என்றார். அப்போது வணங்கி "தேவா! எனக்கு திவ்விர அஸ்திரங்களைக் கொடுத்தருள் வேண்டும்" என்று வேண்டினான்.

இந்திரனோ "உனக்கு அஸ்திரங்கள் எதற்கு? எல்லாவற்றிற்குமே மலான சொர்க்கப் பதவியை அளிக்கும் நான். ஏற்றுக் கொள்" என்றான். ஆனால் அர்ஜுனனோ "எனக்கு சொர்க்க போகம் வேண்டாம். என் சகோதரர்கள் காதுகளில் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த நிலையில் நான் மட்டும் சுகமாக இருப்பதா? முடியாது. நான் கூடியேன். இறக்கும் போது கூட நான் என் ஆயுதங்களை வைத்துக் கொண்டே இறக்கவே விரும்புகிறேன்" என்றான்.

இந்திரன் அர்ஜுனனின் மனமறிந்து "உன் சகோதரர்களுக்கு உன் முதுகில் சிவாரிசை வைத்துக் கொண்டு, என் வேலமகன் உன் முதுகில் ஏறிச் செய்ய முயற்சி செய்வான். நீ விரைவில் மறைந்து போவான்."

அழகிற்கு அழகு

[illegible]

அவ்வாறு அந்த மூன்று பெண்களிடம் மேல் அவர்களில் டாக்டர் அழகானவர் என்று கேட்டதில் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் அழகானவள் எனக்கூறினார். அவர்களுக்கிடையிலும் ஒவ்வொருவரும் தனமனைவியே, அழகானவள் என்று கூறினார்கள். ஊராட்சித் துறையினரின் கேள்வியைக் கேட்ட டாக்டர், ஊராட்சி மன்றம் நடத்தும் அழகானவள் என்று கூறினார்கள்.

அன்றிரவு ஒளியின் அகதகதப் பிளியசாமிட்ட மதன பிரசன்னைக்கறினான் பெரிய சாமிபுயம் "என் மருமகள்" என்று சொல்ல அழக்களை இதை அவர்களும் அவர்களது கணவன்களும், ஊராரும் கூறுகிறார்கள் நீயே கூறுகறாய் நீங்கள் எல்லோரும் புற அழகைப் பார்த்து அவ்வாறு கூறுகிறீர்கள். நான் அவாசவது அழகோடு அக அழகையும் அதாவது மனத்தையும் சீராகத் துட்பாராதது. அது அழகைத் தீர்ப்பது அபத்தம் பார்த்தால் என் இரண்டாவது மருமகளை மிக அழகானவள் என்றான்

[illegible]

வேங்கை மரம்

வேங்கை மரம் காட்டில் மிக உயரமாக வளர்கிறது இவை நம் நாடு முழுவதிலும் வளர்ந்தாலும் இமயமலைச்சாரலிலும், மேற்கு வங்காளம், சோட்டா நாக்பூர், அந்தமான் தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் அதிகமாக வளர்கின்றன ஈரப்பசையுள்ள இடங்களில் இவை நன்கு வளர்கின்றன இவற்றைச் சாலைகளின் இரு புறங்களிலும் அழகிற்காக வளர்க்கிறார்கள் இவற்றின் வேர்கள் அதிகப்பருமனாக இருக்காத

தால் பெரும் புயல்களின் இம்மரங்கள் சாய்ந்து விடுகின்றன.

மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் இம்மரங்கள் பூக்க ஆரம்பிக்கின்றன மலர்கள் கொத்துக் கொத்தாய் இருக்கும். இளம் பச்சை, வெள்ளை நிறங்களில் இவை இருந்து மல்லிகைப் பூ போல நறுமணம் வீசும் இலைகள் சிறியவை. அக்டோபர் - நவம்பரில் இலைகள் உதிர்ந்து இரண்டு மாதங்களுக்கு இம்மரங்கள் மொட்டையாக இருக்கும். ஏப்ரல் மாதத்தில்தான் மீண்டும் துளிர்க்கும். ஆகஸ்ட் - செப்டம்பர்களில் இதன் காய்கள் முதிரும்.

மிக உறுதியான மரமான இதனை அறுத்து வண்டிச் சக்கரங்கள் ஏர், கலப்பை, நுகத்தடி போன்றவற்றைச் செய்கிறார்கள்.

இம்மரம் இலக்கியங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளது காளிதாசரின் சகுந்தலை இதன் மலர்களை அணிந்து அழகுற விளங்கினாள் என்று படிக்கிறோம். துளசிதாசரின் ராமசரிதமானஸில் இராமனின் மனம் வேங்கை மலர் போல மென்மையானதெனவும் படிக்கிறோம் ரெட்யார்ப்கிப்ளிங் இம்மரத்தைத் தம் படைப்பு ஒன்றில் வர்ணித்துள்ளார்.

காலவர்

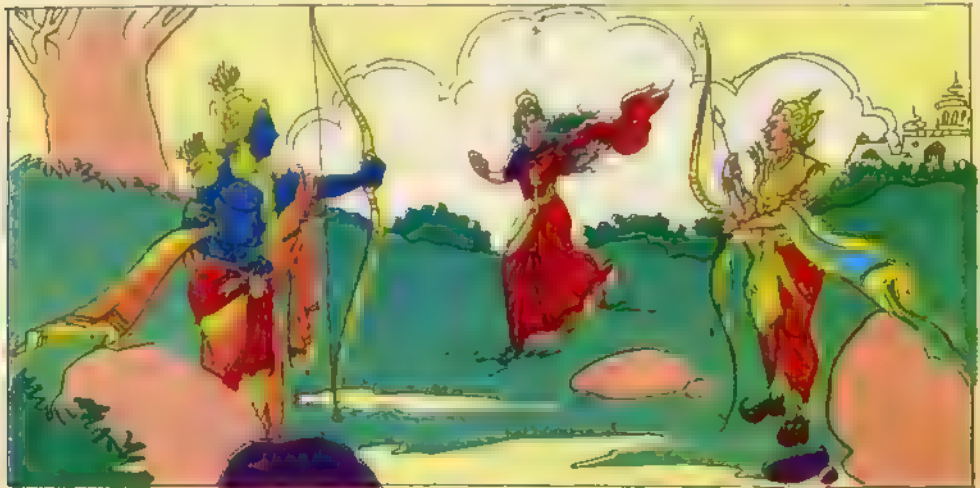
காலவர் விசுவாமிதிர முனிவரின் புதல்வா அவர் ஒருமுறை ஆற்றில் நின்று சூரியனுக்கு அர்க்கியம் விட்டுக் கொண்டிருந்த போது ஆகாய வழியே சென்று கொண்டிருந்த சித்திரசேனை என்ற கற்காவன எசுசிலை உமிழ்ந்தான் அந்த எச்சில் காலவரின் கையில் விழுந்தது அகம்பாவம் கொண்டு அக்கந்தவர்வன் மரணமடைய வேண்டும் என அவர் கிருஷ்ணரிடம் கூற அவரும் அவ்வாறே நடக்கும் என்றார் இதை நாரதர் அந்த கந்தாவனிடம் கூற அவன் பயந்தான் உயிர்தப்ப ஏதாவது ஒரு வழியைக் கூறுமாறு அவரிடம் கேளுகிறான் நாரதரும் "நீ உன் இரு மனைவிகளோடு போய் சுபத்திராவின் காலில் விழு அவன் உன்னைக் காப்பாற்றுவான் என்று முயாசனை கூறினான்

அவர்களும் சுபத்திராவின் காலில் விழு அவரும் போய் நின்று கூகுருவின் காலில் விழு சுபத்திராவும் வெளியே வந்தான்

அடுத்து "காண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்கவே அவர்களும் "எம்களைவர் உங்கள் தமையனால் கொல்லப்படப் போகிறார் எனவே நாங்களும் தீமூட்டி அதில் விழுந்து இறப்போம்" எனக் கந்தர்வனின் இரு மனைவிகளும் கூறினார்கள்

சுபத்திராவும் அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறித்தன்களைவன் அவர்களைக் காப்பாற்றுவான் என வாக்களித்தான் அவன் அந்த நேரத்தில் கிருஷ்ணன் தனக்கு அவனைச் சித்திரசேனைச் சுற்றிச் சுண்ணாக்குத் தெரியாத அம்புகளால் ஒரு கவசத்தை அமைத்தான் இத்தனாகிருஷ்ணரின் ஆயுதங்களால் கந்தர்வனை எதுவும் செய்ய முடியவில்லை இதனால் கிருஷ்ணர் அர்ஜுனுடன் போர் புரிய நின்றார். அப்போது சுபத்திரா அவர்களுக்கு மத்தியில் நின்று போர் நடக்காமல் தடுத்தாள்

கிருஷ்ணர் கந்தர்வனிடம் "நீ காலவரிடம் மன்னிப்பு கேள்" எனவே அவனும் காலவரின் கால்களில் விழுந்து மன்னிப்பு கோரினான். காலவரும் கோபம் தணிந்து கருகாவன மனைவிகளுக்கு "இனி அகம்பாவத்தை விட்டு விடு எனக் கூறி அனுப்பினான்

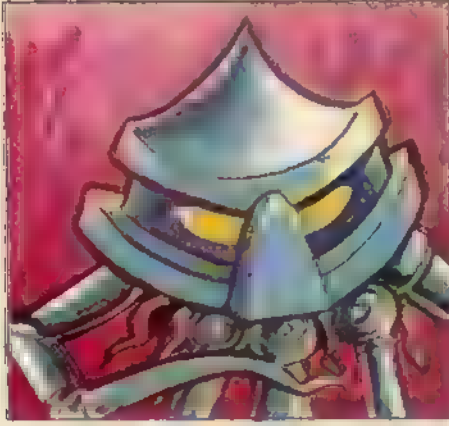
உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. சுவாமி விவேகானந்தா சிதர கோவில் கட்டுத்து கொண்டு உலக மதங்கள் மாநாடு எந்த ஆண்டில் நடைபெற்றது?
2. 1781ல் பாரதில் என்னில் ஆங்கில அரசின் ஆட்சி தொடங்கியது? அது எந்த நகரம்?
3. மூட நம்பிக்கைகளை தள்ளிவிட்டு அறிவியல் அடிப்படையில் உலகத்தைப் பற்றித் தனியொரு யா?
4. கோனாவ அமண்டலம் 1911ல் எதன் தலைநகராகத் தலைநகரம் ஆனது? அது எந்த நாட்டில் உள்ளது?
5. ஆந்திரப் பான்டுவ சமீபத்தில் என்ன நிகழ்வு நடந்தது?
6. கமியன் பாலவனம் எங்குள்ளது?
7. வந்தே மாதர கீதம் எந்த நாயவல் உருவாகியது?
8. பெர்டினன்ட டி லெசெப்ஸ் ஏன் புகழ் பெற்றார்?
9. இந்நியாவில் மிக அதிகமான கரணம் என்ன? அது என்ன நிகழ்வு?
10. பரிடமஷிஷா 9-ம் உலகத்தைப் பற்றி எந்த நாட்டின் சார்பில் உருவானது? அது எந்த நாட்டில் உள்ளது?
11. ஒரு இந்நியாவில் சிலிஷா கீதம் என்ன நிகழ்வு? அது என்ன நிகழ்வு?
12. கிருஷ்ணா நகரம் என்ன நகரம்? அது என்ன நிகழ்வு? அது என்ன நிகழ்வு?
13. நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் ஆசிரியர் யார்?
14. ஹாங்காங் கில் கருத்துப்பற்றியது என்ன நிகழ்வு? அது என்ன நிகழ்வு?
15. திரிபுரா தீவின் கருத்துப்பற்றியது என்ன நிகழ்வு? அது என்ன நிகழ்வு?
16. அமெரிக்காவின் ஆட்சி என்ன நிகழ்வு? அது என்ன நிகழ்வு?

விடைகள்

1. 1893
2. லார்ன்சு கார்னாவாலில்
3. கலாநிதி லெவோனா
4. நார்வெ
5. ஹாங்காங்
6. ஹாங்காங்
7. ஹாங்காங்
8. ஹாங்காங்
9. ஹாங்காங்
10. ஹாங்காங்
11. ஹாங்காங்
12. ஹாங்காங்
13. ஹாங்காங்
14. ஹாங்காங்
15. ஹாங்காங்
16. ஹாங்காங்

பொன்மயமான பொழுதுகள் நெ. 4: விடைகள்

1. ஹெச் ஜி வெலஸு எழுதிய திவார் ஆபீசி வேர்ல்ட்ஸ் என்ற நாவலின் அடிப்படையில வானொலி நாடகம் அமைக்கப்பட்டது.
2. டையானா ரோமானியா இந்த சந்திர தேவதை வேட்டைகளும் அதிபதி எனக் கருதுவது

3. பாழ்பட்டு அழிந்து கொண்டிருக்கும் நட்சத்திரம்

4. கக்கிர கிரகம் இந்த கிரகம் ஒன்றுதான் கிழக்கிலிருந்து மேற்காகச் சுழலும்

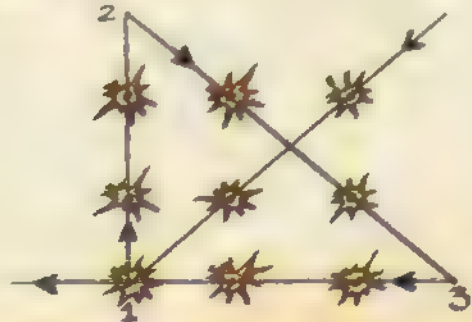
5. ஃபொடினண்ட் மெகலான லாஜ் மெகலானிக் க்ளெனட் ஸ்மால் மெகலானிக் க்ளெனட் இந்த இரு நட்சத்திரப் பாதைகளும் நமக்கு மிக அருகே உள்ளன

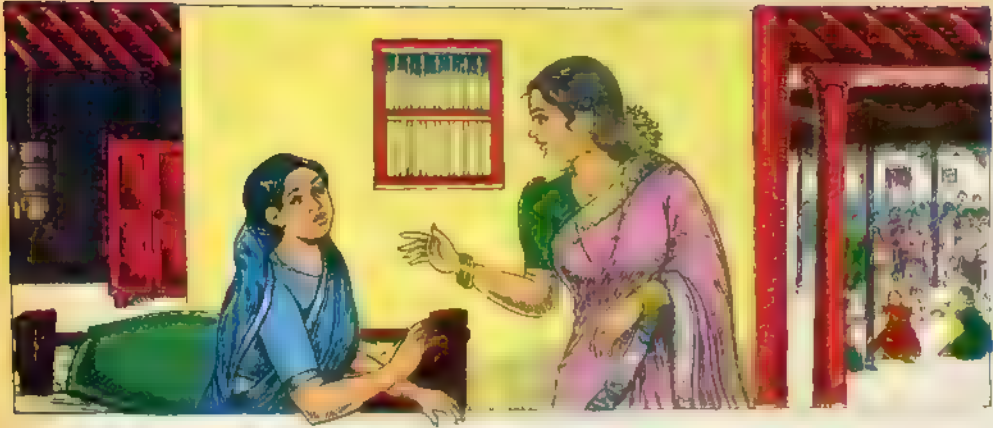
வடஅமெரிக்காவிலுள்ள அரிஜோனா வில்

ஹெலீஸ் வால் நட்சத்திரம். இது 76 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பூமியை நோக்கி வருகிறது கடைசி முறையில் இது 1986ல் புலப்பட்டது

விண்வெளி வீரர்

விண்வெளிக் கலம் சென்ற பாதை இதுவே

திருமணம் நடப்பதெல்லாம்...!

சீதம்மாள் தன் மகள் மாலதியுடன் மீனம்மாவின் வீட்டில் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் வாடகைக்குக் குடி புகுந்தாள். அப்போது மீனம்மாவின் மகன் சோமு வேலை எதுவும் கிடைக்காமல் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தான். மீனம்மா சீதம்மாள் கொடுத்து வந்த வாடகையில் தான் சிரமப்பட்டு தன் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தாள்.

இதைக் கண்ட சீதம்மாள் மீனம்மாவிடம் "இதோ பார். உன் மகன் வேலைகிடைக்காமல் அலைகிறான். அவன் சொந்தமாக ஏன் ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்தக் கூடாது? என் கணவர் இறந்த போது எனக்கு ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் வைத்து விட்டுப் போனார். அதிலிருந்து மூப்பதாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறேன். உன் மகன் ஏதாவது ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கட்டும் இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு என் மகளின் திருமணம்

பற்றிக் கவலைப்படப் போவதில்லை. அதற்குள் நான்கு பணத்தைத் திரட்டிக் கொடுத்தால் போதும்" என்றான்.

மீனம்மாவும் அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு "சீதம்மா! உன் மகளின் திருமணம் பற்றிக் கவலைப்படாதே. அவளை என் மருமகளாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நீ கொடுத்த இந்தப் பணம் உன் பெண்ணுக்காக நீ கொடுத்த வரதட்சணை, சரீர்ப்பணம் என்று நினைத்துக் கொள்கிறேன். சோமு தொழிலில் கால் ஊன்றியதும் கல்யாணத்தையும் செய்து விட்டான்" என்றாள். இதனால் சீதம்மா தன் மகளின் திருமணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருந்தாள்.

சோமு தொழிலை ஆரம்பித்தான். அவனது நல்ல காலம் தொழில் நன்கு வளர்ச்சியுற்று நல்ல லாபத்தையும் தந்தது. இதைக்கண்டு சீதம்மாள் இனிமாலதியின் திருமணம் பற்றி மீனம்மா

விடம் பேசி முகூர்த்தநாளாக்குறித்து
"வெண்டியதுதான் என்று எண்ணி
ப

அப்பபுதுதான் மீனம்மாள் சீதம்
மாள் திடுக்கிடும்படிச் கூறினாள்
சீதம்மா! இந்தாநீ கொடுத்த முப்பதா
யிரம் ரூபாயும் அதற்கான வட்டிப்
பணம் ஐயாயிரமும். பணத்தை
எண்ணி எடுத்து வைத்துக் கொள்"
என்றாள். அப்போது சீதம்மாள்
என்னமீனம்மா! இது? நீ என்மகளை
உன் மருமகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்
பாவதாயும், வரதட்சணைசீர்வகை
யில் இந்தப் பணத்தை ஏற்பதாகவும்
அன்று கூறினாயே. இப்போது
து தென்னசெயல்?" என்று கேட்டாள்.
மீனம்மாளுய் அன்று இருந்த
நிலையில் அப்படிச் சொன்னேன்.
இன்று நிலைமை மாறி விட்டது.

சோமுவுக்குத் தன் பெண்ணைக்
கொடுக்க இவ்வூரின் பெரிய வியா
பாரி பலராமன் முன் வந்திருக்கிறார்.
அவ நக்கு இரப்பது ஒரே பெண். பல
லட்சங்களுக்குச் சொத்தும் இருக்
கிறது. திருமணத் தேதியைக் கூட
முடிவு செய்து விட்டோம். அடுத்த
வாரம் முகூர்த்தம்" என்று கூறிவிட்டு
அவளின் பதிலை எதிர் பார்க்காமல்
அங்கிருந்து சென்று விட்டாள்.

சீதம்மாள் இடிந்து போய் விட்
டாள் பணம்தான் எப்படி மனிதர்
களின் மனதை மாற்றி விடுகிறது!
சோமுவின் கல்யாணம் ஆன மறு
நாளைச் சீதம்மாள் மீனம்மாளின் வீட்டி
ல் நின்று போய் வேறு ஏதாவது ஒரு
வீட்டை வாடகைக்கு அமர்த்திக்
கொள்வது என்று தீர்மானித்துக்
கொண்டாள். அதற்காக வீடு தேடும்
முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டாள்.

வீட்டத்தில் அவள் ஒரு வீட்டின் ஒரு
பகுதி பூட்டப்பட்டிருப்பதைக் கண்
பாள் அந்த வீட்டுத் திண்ணையின்
குடபத்தைந்து வயது பதிக்கத் தக்க
இளைஞன் உட்கார்ந்திருந்தான்.
அவனிடம் சீதம்மாள் "என்னப்பா!
இங்கே வாடகைக்கு வீடு ஏதாவது
கிடைக்குமா?" என்று கேட்டாள்.
அவனும் அவளை ஒருமுறை ஏற
இறங்கப் பார்த்து விட்டு "ஆமாம்
இந்த வீட்டில் ஒரு பகுதி இன்னமும்
இரண்டு நாட்களில் காலியாகப்
பயன்படுகிறது. நான்தான் இந்த வீட்டின்
சொந்தக்காரன். காலியாகப் போகும்
பகுதியைப் பார்க்கிறீர்களா? சாவி
என்னிடம் இருக்கிறது" என்று கூறி
னான்.

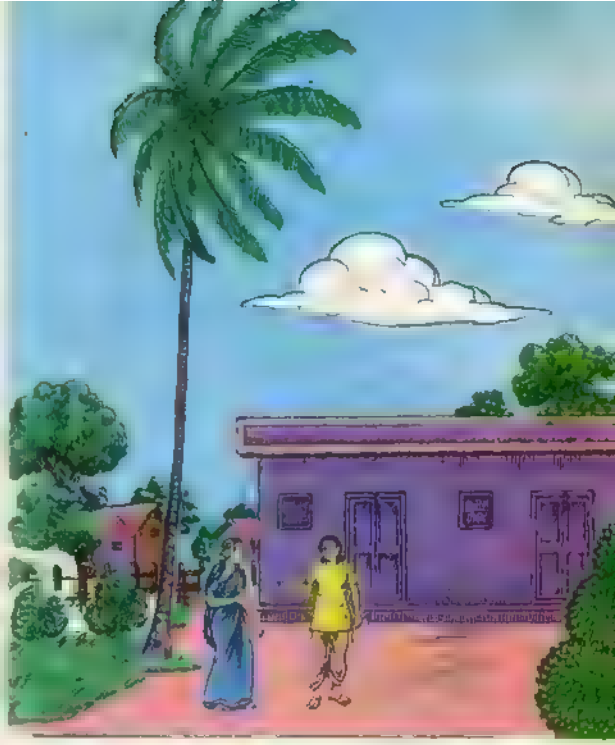
சீதம்மாளும் வீட்டின் அப்பகு

தியைபார்த்துவிட்டு "சரி நான் இதை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன். வாடகை எவ்வளவு? எவ்வளவு முன் பணம் கொடுக்க வேண்டும்?" என்று கேட்டவாறே தன் பணப் பையை எடுத்தாள். அந்த இளைஞனும் "வாடகை இருநூறு ரூபாய். முன் பணமாக மூன்று மாத வாடகைப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்" என்றான்.

இருக்க ஒரு வீடு கிடைத்ததே என்ற மகிழ்ச்சியிலும் மீனம் மாளின் வீட்டை விரைவில் காலி செய்து விட வேண்டுமென்ற ஆர்வத்திலும் சீதம் மாள் முன் பணமாக அந்த வாலிபனிடம் அறுநூறு ரூபாயைக் கொடுத்து விட்டு இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் சாமான்களுடன் வருவதாக அவனிடம் அவள் கூறி விட்டுச் சென்றாள்.

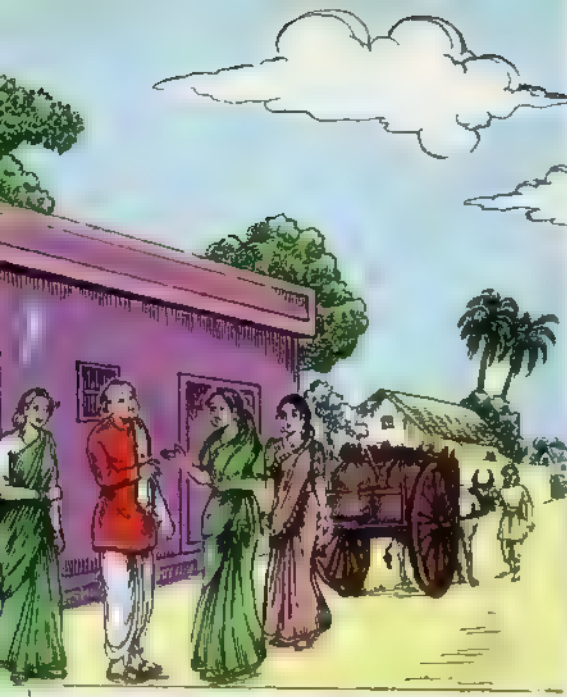
சோமுலின் கல்யாணம் முடிந்த மறுநாளே சீதம்மாள் மீனம் மாளிடம் "நான் வேறு வீட்டிற்குக் குடிபுகப் போகிறேன். இதோ சாமான்களை வண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்றாள். அதைக் கேட்ட மீனம்மாள் சற்றும் கவலைப்படாமல் "அப்படியா? தாராளமாகப் போய்க் கொள், யார் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள்?" என்று இலேசான கேலிச் சிரிப்புடன் கூறினாள். சீதம்மாளும் தன் மகள் மாலதியை அழைத்துக் கொண்டு சாமான் வண்டியுடன் போய் தான் வாடகைக்குப் பேசிய வீட்டின் முன் வண்டியை நிறுத்தி சாமான்களை இறக்கினாள்.

பிறகு அவள் "ஐயா! சாமான்களுடன் வந்து விட்டேன். வெளியே

வாருங்கள். எனக்கு வாடகைக்கு விட்ட பகுதியைத் திறந்து விடுங்கள்" என்று குரல் கொடுத்தாள், அப்போது அறுபது வயதிற்கும் மேற்பட்ட கிழவன், ஒருவர் அவ் வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்து "யாரம்மா நீங்கள்? உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? சாமான்களுடன் வந்திருக்கிறீர்களே, யாருடைய வீட்டு விலாசமாவது வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்.

அது கேட்டு சீதம்மாள் "இந்த வீட்டில் ஒரு பகுதிகாலியாகப் போவதாகச் சொல்லி உங்கள் மகன் அதைத் திறந்து காட்டி அறுநூறு ரூபாய் முன் பணமாகப் பெற்றுக் கொண்டாரே. நான் இன்று சாமான்களுடன் வருவதாக அன்று சொல்லி விட்டுப் போனேன். கூப்பிடுங்கள் உங்கள் மகனை. கேட்கலாம்" என்றாள். அது

கேட்டு அக்கிழவர் "எனக்கு மகனே கிடையாது. மேலும் நீங்கள் கூறும் பகுதியில்கடந்தஐந்து வருடங்களாக பள்ளி ஆசிரியர் பத்மநாபன் இருந்து வருகிறார். அவர் ஒன்றும் அப்பகுதியை காலி செய்யப் போவதாக இல்லையே. இது என்ன வேடிக்கை!" என்று கூறி யோசிக்கலானார்.

சீதம்மாளும் "நான் அவனை உங்கள் மகன் என்று எண்ணிப் பணத்தைக் கொடுத்தேனே. பார்ப்பதற்கு சிவப் பாகவும் ஒல்லியாகவும் இருப்பதென்று வயது மதிக்கத்தக்கவனாயும் இருந்தானே. இந்த வீட்டின் சொந்தக்காரன் என்று சொல்லிக் கொண்டு இவ்வீட்டின் அப்பகுதியின் சாவியை வேறு வைத்துக் கொண்டிருந்தானே" என்று கண் கலங்கிக் கூறினார்.

கிழவரும் சற்று யோசித்து விட்டு

"நீங்கள் சொன்ன அடையாளங்களைக் கொண்டு பார்த்தால் அவன் என் தம்பியின் பேரன் சுந்தரம் என்று தெரிகிறது. அவன்தான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னிங்குதன் ஊரான தோப்பூரிலிருந்து வந்திருந்தான். அன்று பள்ளி ஆசிரியர் வரத்தாமதமானதால் அவரது மனைவி சுந்தரத்திடம் விட்டு சாவியைக் கொடுத்து விட்டு ஆசிரியர் வந்தால் அதைக் கொடுக்கச் சொல்லி எங்களுடன் கோவிலுக்குக் கிளம்பி விட்டாள். அவன்தான் உங்கள் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு போயிருக்கிறான். அவனால் தான் உங்களுக்கு இந்தத் தொல்லை ஏற்பட்டு உள்ளது. சரி. இப்போது உங்கள் சாமான்களை என் ஒரு அறையில் போட்டு விட்டு வேறுவிடிகிடைக்கும் வரை இங்கேயே இருங்கள்" என்றார்.

சீதம்மாளும் அவருக்கு நன்றி தெரிவித்தாள். தாயும் மகளும் சாமான்களைக் கிழவர் காட்டிய அறைக்குள் வைத்தார். மறுநாள் சீதம்மாள் தான் தோப்பூருக்குப் போய் சுந்தரத்தைக் கண்டு பேசி விட்டு வருவதாகக் கூறி விட்டுச் சென்றாள். தோப்பூரில் வெகு எளிதில் சுந்தரத்தின் வீட்டைக் கண்டு பிடித்து விட்டாள். அந்த வீட்டிற்குப் போன போது வாசல் கதவு மூடப்பட்டிருந்தது. உள்ளே இருவர் பேசிக் கொண்டிருந்தது அவள்காதில் விழுந்தது. சுந்தரத்தின் குரல் "அம்மா! உன் வைத்திய செலவுக்கு எப்படியோ பணம் கிடைத்தது என்றாலும் நான் அந்தப் பெண்மணியை ஏமாற்றியது என் மனதை உறுத்துகிறது. இவ்வளவு நாட்களாக வேலை எதுவும் செய்யாமல் ஊர் சுற்றிக் கொண்டிருந்தேன்.

இதனால்தான் யாரிடம்கடன்கேட்டாலும் அவர்கள் என்னை நம்பவில்லை. ஏன், பெரியதாத்தாகூட நான் உனக்கு உடம்பு சரியில்லை என்று கூறியதை நம்பவில்லை. நாளை முதல் நான் நம்வயலில் உழைத்துப் பணம் சம்பாதிப்பேன். அந்தப் பெண்மணியைத் தேடிச் சுண்டுபிடித்து அவரது பணத்தையும் கொடுத்து விடுவேன்" என்றான்.

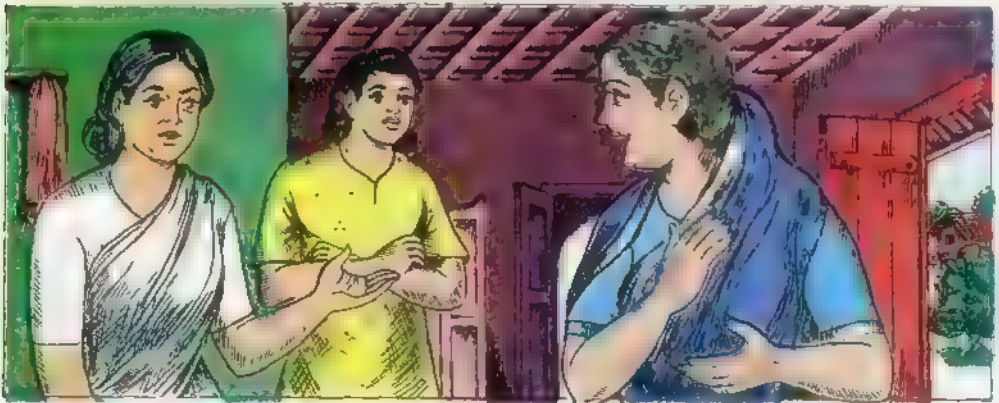
அவனுதாயும் "அப்படியே செய். நீ திருந்தி விட்டாயே. அது போதும். இனிமேலாவது புத்தியுடன் பிழை. நீயும் அங்கும் இங்கும் திரியாமல் குடும்பத்தில் அக்கறை கொள்ள உனக்கு ஒரு கால்கட்டும் போட்டாக வேண்டும். விரைவில் உனக்குத் திருமணத்தையும் செய்து வைத்து விடுகிறேன்" என்றாள். அப்போது சீதம்மாள் கதவைத் தட்டவே சுந்தரம் போய்க் கதவைத் திறந்து பார்த்தான். அங்கே சீதம்மாள் நிற்பதைக் கண்டு நடுங்கி விட்டான்.

சீதம்மாள் புன்னகை புரிந்து "சுந்தாம்! எனக்கு எல்லாம் தெரிந்து விட்டது இப்போது நீ திருந்தி விட்டாய். அதுவே எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரு

கிறது" எனக்கூறி அவனுதாயாரைப் பார்த்து "உங்கள் பேச்சிலிருந்து நீங்கள் உங்கள் மகனுக்கு பணம் செய்து வைக்க நினைப்பதாக தெரிகிறது. என்மகள் மாலதி பார்க்க அழகாகவும் வீட்டு வேலைகளைச் செய்து பழகியவளாகவும் இருக்கிறாள். நீங்கள் ஒரு முறை உங்கள் பெரியப்பாவின் வீட்டிற்கு வந்து பாருங்கள். வேறு வீடு வாடகைக்குக் கிடைக்கும் வரை நானும் என்மகனும் அங்குதான் இருப்போம்" என்றாள்.

சுந்தரத்தின் தாயாரோ "நாங்கள் அங்கே வரவே வேண்டாம். நீங்கள் உங்கள் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு உங்கள் சாமான்களுடன் இங்கே வந்து வாருங்கள். இனிமேல் உங்களுக்கு அந்த ஊரில் என்ன வேலை? அங்கே வாடகைக்கு வீடு ஒன்றும் பார்க்க வேண்டாம். இனிமேல் மாலதிக்கும் சுந்தரத்திற்கும் கல்யாணம். இந்த வீடு உங்களுடையதும்தான்" என்றாள்.

சீதம்மாளும் "திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்று சரியாகத்தான் சொன்னார்கள்" என்று கூறினாள் மகிழ்ச்சி துழம்ப.

மாறுபட்ட இருவர்

மாதவனும் கோவிந்தனும் இணை பிரியாத நண்பர்கள். மாதவன் பணக்காரன். கோவிந்தன் ஏழை. இருவரும் திருமணம் புரிந்து கொண்டால் ஒரே உழைப்பைகளையே தேர்ந்தெடுத்து, மணந்து கொள்வது என்றும் அந்தப் பெண்களும் தம்மைப் போலவே நெருங்கிய நட்புறவு கொண்டவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள்.

அம்முயற்சியில் இறங்கிய அவர்கள் இருவரும் ஒரு கிராமத்தை அடைந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் இரு அழகிய பெண்களை அவ்வருக்குக்குடி நீர்வழங்கும் கிணற்றினருகே நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். அப்போது மாதவன் கோவிந்தனிடம் "இவர்களை நம்பணந்து கொள்ளலாம் நான் போய் விவரம் அறிந்து வருகிறேன்" என்று கூறி விட்டுக் கிணற்றிற்குச் சென்று தூரத்தில் நின்று

அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்கலானான்.

அப்போது அவர்களில் ஒருத்தி "மீனாட்சி! நீ எப்படிப்பட்ட கணவனை அடைய விரும்புகிறாய்?" என்று கேட்டாள். மீனாட்சியும் அப்பெண்ணிடம் "கோமதி! நான் ஆசைப்படுவது மிகப்பெரிய அளவில். ஏராளமான நகைகள், பட்டுப் புடவைகள் என்று என் கணவர் வாங்கிக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். வீடும் கப்பல் போல இருந்து பல வேலையாட்கள் இருக்கதினமும் என் வீட்டில் விருந்து சாப்பாடுதான் தயாராக வேண்டும். இவையெல்லாம் நான் ஆசைப்படுபவை என்றாலும் உண்மையில் இவை எல்லாம் கிடைக்க வேண்டுமே" என்று சிரித்துக் கொண்டே சொன்னாள்.

கோமதி பெருமூச்சு விட்டவாறே "எனக்கு இப்படிப்பட்ட ஆசைகள் இல்லை. இருப்பதைக் கொண்டு திருப்தி அடைவேன். நகையோ

புடவைகளோ கிடைப்பது அவரவர் அதிர்ஷ்டத்தைப் பொறுத்தது. ஏதோ பசியாற சாதமும் கீரை மசியலும் கிடைத்தாலே போதும்" என்றாள்.

இதைக் கேட்ட மாதவன் மனதில் ஒரு யோசனை தோன்றியது. அந்த இரு பெண்களும் மணமாகாதவர்கள். அவர்களில்தான்கோமதியை மணந்து கொண்டால் அதிக குடும்பச் செலவு ஆகாது. மீனாட்சியை மணந்தாலோ ஏகப்பட்ட செலவைச் செய்து ஓட்டாண்டியாகத் தான் வேண்டி வரும். எனவே அவன்திரும்பி வந்து கோவிந்தனிடம் "அவர்கள் நாம் நினைத்தது போல ஆருயிர்த் தோழிகள். மணமாகாதவர்கள். அழகிகள். அந்தசிவப்புப்புடவைகட்டி இருப்பவளை நான் மணந்து கொள்கிறேன். சந்தனக் நிறப் புடவைக்காரியை நீ மணந்து கொள்" என்றான். சிவப்புப் புடவையை உடுத்தி இருந்தவள் கோமதி. மற்றவள் மீனாட்சி.

கோவிந்தனும் அதற்குச் சம்மதித்தான். பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து மாதவன் கோமதியையும் கோவிந்தன் மீனாட்சியையும் மணந்து கொண்டார்கள். கோமதி மாதவனின் பங்களாவில் குடி புகுந்தாள். மீனாட்சி கோவிந்தனின் சிறு வீட்டில் குடித்தனம் செய்யலானாள்.

கோமதி மாதவனின் வீட்டில் அடியெடுத்து வைத்ததுமே "இங்கே வேலைக்காரன் யாருமே இல்லையா?" என்று கேட்கவே மாதவன் "வேலைக்காரர்கள் எதற்கு? நாமே செய்துகொண்டால் போயிற்று. அதனால் எல்லா வேலைக்காரர்களையும் வீட்டு விட்டு அனுப்பி விட்

டேன்" என்றான். கோமதியும் "சரி, சமையல் என்ன? வடை, பாயசம், அப்பளம், கூட்டு, கறி, அவியல், மசியல், பச்சடி என்று எல்லாம் செய்து விடுகிறேன்" என்றாள்.

மாதவனோ "ஐயோ! இப்படி சமையல் செய்தால் நான் நிவாலாகி விடுவேன். பேசாமல் ஒரு சாதத்தை வடித்துக் கீரையை மசித்து விடு. அது போதும்" என்றான்.

அன்றிரவு தூங்கு முன் கோமதி "நமக்கு இவ்வளவு பணமும் வசதிகளும் இருக்கின்றனவே. எனக்கு நகைகளும் பட்டுப்புடவைகளும் வாங்கிக் கொடுங்கள்" என்றாள். மாதவனோ "முடியாது. இதெல்லாம் வீண் செலவு. இருப்பதைக் கொண்டு திருப்தி அடை" என்றான். கோமதியோ "வடிகட்டினகஞ்சனாக இருக்

கிறீர்கள்" என்று வெறுப்புடன் கூறி
னாள்.

மறுநாள் மாதவன் காலையில்
எழுந்த போது தன் வீட்டில் புதிதாக
நான்கு பேர்கள் நடமாடுவதைக்
கண்டு "யாரப்பா நீங்கள்?" என்று
கேட்டான். அவர்களும் "நாங்கள்
இங்கு பணிபுரியும் வேலையாட்கள்.
ஐமாமனியம்மா தான் வேலைக்கு
வரச் சொன்னார்கள்" என்று கூறினார்
கள்.

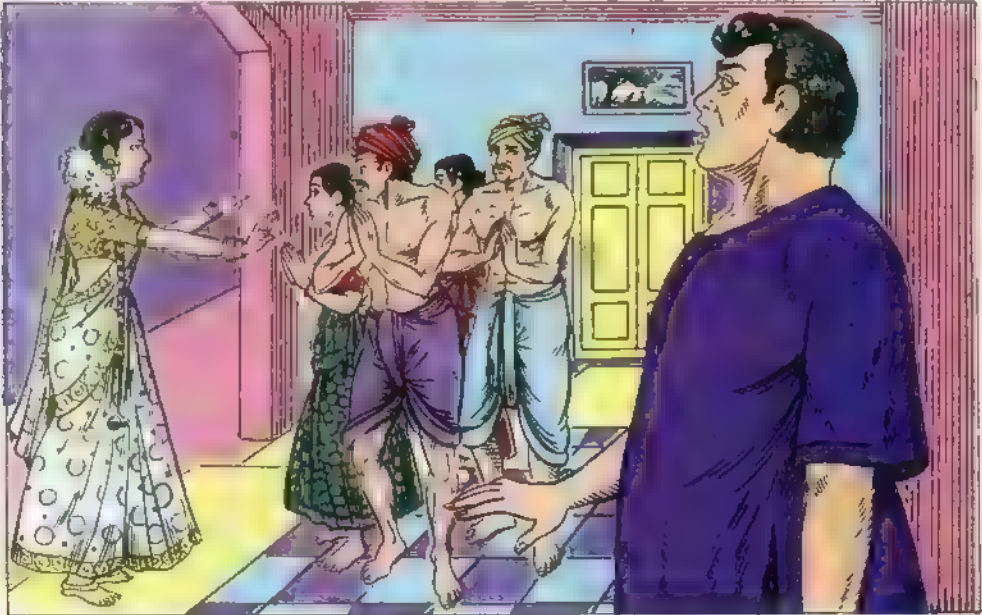
மாதவன் அவர்களை வெறித்துப்
பார்க்கையில் கோமதி வந்து "இவர்
களை நான்தான் நியமித்தேன். இவர்
கள் இங்கு வேலை செய்யத்தான் செய்
வார்கள்" என்று அடித்துக் கூறினாள்.
மாதவன் எதுவும் கூற முடியாமல்
இருந்தான். மத்தியான்ன சாப்பாட்
டிற்கு அவன் உட்கார்ந்த போது சமை
யல்காரன் வடை பாயசத்துடன்
உணவு புரிமாறினான்.

அதைக் கண்ட மாதவன் "ஐயோ?

இதென்ன?" என்று கூவவே கோமதி
யும் "கத்தாதீர்கள். வேலைக்காரர்கள்
சிரிக்கப் போகிறார்கள்! நாம் இந்த
மாதிரி சாப்பாட்டை தினமும் நாமும்
சாப்பிட்டுப் பிறருக்கும் போடலாம்.
அவ்வளவுக்கு சக்தி நமக்கு உள்ளது"
என்றாள்.

இதற்கு இரண்டு நாட்களுக்குப்
பின்கோமதி தங்கைகளையும் பட்
டுப் புடவைகளையும் வாங்கி வந்து
தன் கணவனிடம் காட்டினாள். மாத
வனோ கன்னத்தில் கை வைத்துக்
கொண்டுகவலையில் உட்கார்ந்தான்.
பிறகு அவன் "அன்று நீ உன் சிநேகிதி
மீனாட்சியிடம் கூறியதைக் கேட்டு
ஏமாந்து விட்டேன். நீ சொன்னது
அவ்வளவும்தான்" என்று பல்லைக்
கடித்து கொண்டு கூறினான்.

அதைக் கேட்ட கோமதி "ஓ!
அதைக் கேட்டா என்னை மணந்து
கொண்டீர்கள்! நான் மீனாட்சி கூறு
வது போலக் கூறி நடித்தேன். அவளும்

நான் ஆசைப்படுவதை யெல்லாம் கூறி சிரித்தாள். எனவே என் ஆசைகளுக்கு அளவே இல்லை. நமக்கு வசதி இருக்கிறது. எனவே எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். மீனாட்சியின் போக்கே அலாதி. அவள்தான் உள்ளதைக் கொண்டு திருப்திப்படுபவள்" என்று பொரிந்து தள்ளினாள்.

மாதவனின் தலையே சுழன்றது இதென்ன விபரீதம்? கோமதி எளிய வாழ்க்கையை விரும்புவள் என்றும் அதனால் அவளை மணந்து கொண்டு வீட்டின் செலவைக் குறைத்து விடலாம் என்று அவன் எண்ணியது தவறா? அப்படியானால் மீனாட்சி எப்படி வாழ்கிறாள் என்று பார்க்க வேண்டும். அவள் அன்று கூறியபடி நகைகளுக்கும் பட்டுப் புடவைகளுக்கும் ஆசைப்படுகிறாளா? வீட்டில் வேலைக்காரிகளை அமர்த்திக் கொண்டிருக்கிறாளா? அல்லது எளிய வாழ்வுதான் வாழ்ந்து வருகிறாளா? கோமதி சொன்னதெல்லாம் உண்மை தானா எனக் கண்டறிய கோவிந்தனின் வீட்டிற்கு ஓடினான். கோவிந்தனும் மீனாட்சியும் அவனை வரவேற்றார்கள்.

அங்கு மீனாட்சி எளிய முறையில் வாழ்வது கண்டு அவன் திகைத்தான். அவனை அவர்கள் சாப்பிடிச் சொன்னார்கள். சாதமும் கீரைமசியலும் பரிமாறப்பட்டது கண்டு மாதவன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

அப்போது மீனாட்சி "என்ன திகைத்து விட்டீர்கள்? அன்று கிணற்றடியில் என் தோழி கோமதி கூறியது உங்கள் நினைவிற்கு வருகிறதா? அன்று அவள் மனதில் நினைப்பதை நான் வேடிக்கையாகக் கூற அவளும் நான் நினைப்பதை வேடிக்கையாக பதிலுக்கு கூறினாள் அதை நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததையும் நான் கவனித்தேன்" என்றாள். அதைக் கேட்டு மாதவன் திகைத்துப் போய் "நான் தவறுதலாகப் புரிந்து கொண்டேன்" என்றான். அப்போது மீனாட்சியும் "நான் அன்றே சொன்னேன் நாம் ஆசைப்படுவதெல்லாம் நடக்காது என்று! எனவே உள்ள நிலைமைக்குத் தக்கபடி நடப்பதுதான் புத்திசாலித்தனம்" என்றாள்.

மாதவன்தனக்கு நல்ல படிப்பினை கிடைத்தது என எண்ணித்தன் வீட்டை நோக்கி நடந்தான்.

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி :: பரிசு ரூ.100

இந்தப் போட்டியின் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் 1996 டிசம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்படும்.

MAHANTESH C. MORABAD

MAHANTESH C. MORABAD

- ★ தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நான்கு வார்த்தைகளுள் இருக்கலாம். இரு தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். ★ அக்டோபர் 20-ம் தேதிக்குள் போட்டிக்கான தலைப்புகள் எமக்கு வந்து சேர வேண்டும்.
- ★ எம்மிடம் வந்து சேர்ந்த தலைப்புகளில் நாம் சிறந்ததாகக் கருதும் தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு. இது இரு தலைப்புகளுக்கும் சேர்ந்ததே. ★ தலைப்புகளை தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

'அம்புலிமாமா, போட்டோ வாக்கியப் போட்டி', சென்னை-600 026.

ஆகஸ்ட் மாதப் போட்டி முடிவு

முதலாவது போட்டோ :	ஒன்றுடன் ஒன்றும் மனம்.
இரண்டாவது போட்டோ :	கூடிக்களிக்கும் இளம்.
பரிசு பெற்றவர் :	வி. வத்சா, பாளையங்கோட்டை - 2.

அம்புலிமாமா

இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா ரூ.72.00

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

டால்டன் ஏஜென்சீஸ், சந்தமாமா பிஸ்டிக்ஸ், வடபழனி, சென்னை-600 026.

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process private Ltd., 188, N.S.K. Salai, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHAREDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India), Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

THE MOST ENDEARING GIFT YOU CAN THINK OF
FOR YOUR NEAR AND DEAR WHO IS FAR AWAY

CHANDAMAMA

Give him the magazine in the language of his choice—
Assamese, Bengali, English, Gujarati, Hindi, Kannada,
Malayalam, Marathi, Oriya, Sanskrit, Tamil or Telugu
—and let him enjoy the warmth of home away from home.

Subscription Rates (Yearly)

AUSTRALIA, JAPAN, MALAYSIA & SRI LANKA

By Sea mail Rs 129.00 By Air mail Rs 276.00

**FRANCE, SINGAPORE, U.K., U.S.A.,
WEST GERMANY & OTHER COUNTRIES**

By Sea mail Rs 135.00 By Air mail Rs. 276.00

Send your remittance by Demand Draft or Money Order favouring
'Chandamama Publications' to:

CIRCULATION MANAGER **CHANDAMAMA PUBLICATIONS** CHANDAMAMA BUILDINGS
VADAPALANI MADRAS 600 026

PARLE

என்றும் மறவோம்... வாழ்நாள் வரை

வாழ்க்கைப் பாதை இதுவே சரி

வாழ்க்கைப் பாதையில் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் ஒரு சோதனையே. எந்தப் பாதையில் செல்வது, எதைத் தவிர்ப்பது: நம்மை வேறுபடுத்தும் அடையாளம் இதுவன்றோ. ஒருவித உயரையின்றி எதிர்பார்ப்பின்றி, நிறுக்கு உதவுதல், பாதையில் செல்கையில், மற்றவர்களின் துயர் நீக்குதல். உண்மையான வாழ்க்கை என்பது இதுதானே. என்றும் மறவோம்... வாழ்நாள் வரை. வாழ்க்கைப் பாதை இதுவே சரி. வருடக்கணக்காக இந்தியாவின் அனைத்திலும் அதிகமாக விநியோகமாகும் பிஸ்கட்.

● கனவ யிருத்தது, உண்மையான சக்தி நிரூபித்தது